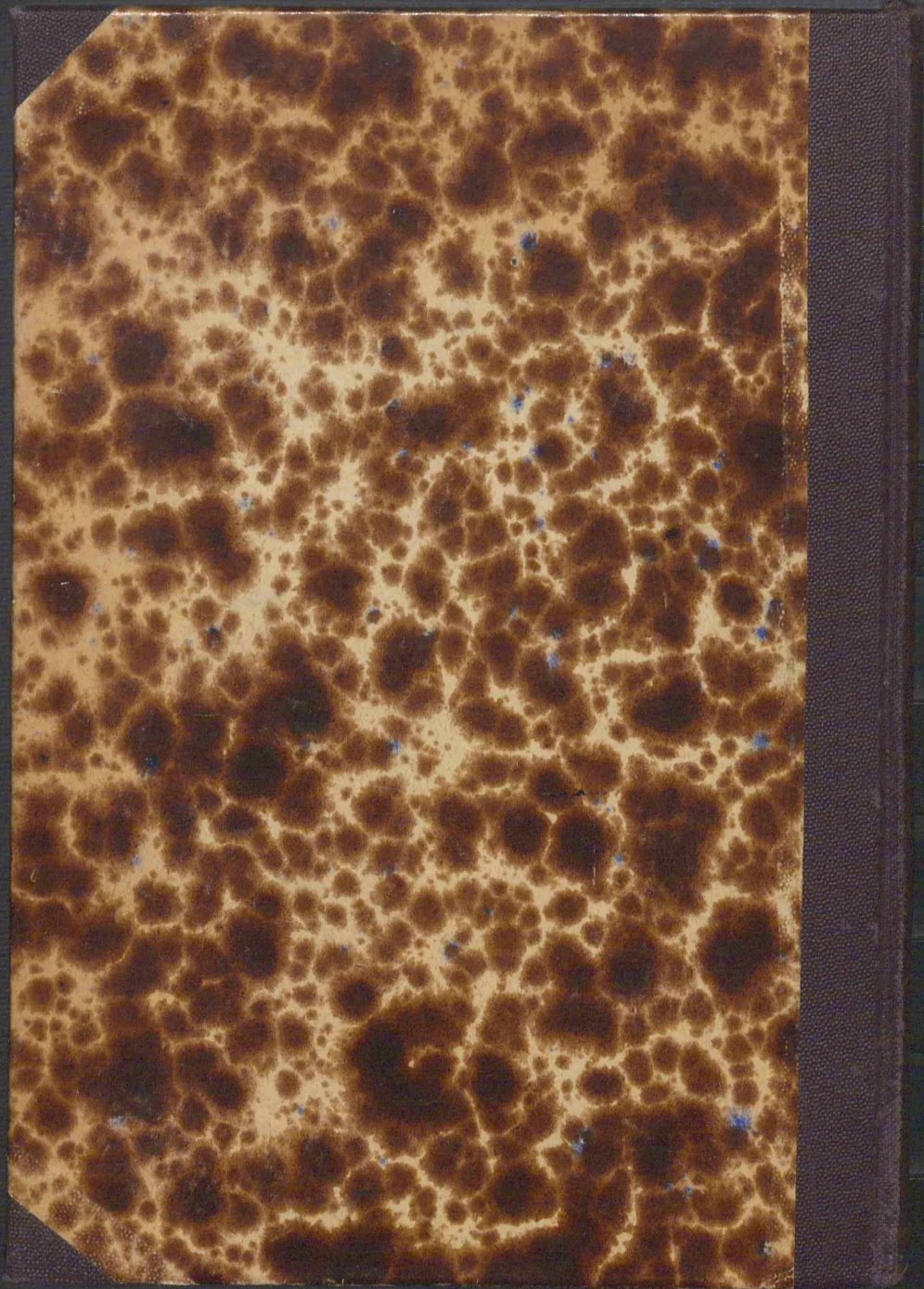


B

421.

卷之三





KAUFMANN  
DÁVID  
KÖNYVTÁRA

*B. 421.*



# ספר מגילת איבה

מרבנו הגדול רבן של ישראל המפורסם מקצה  
העולם ועד קצתו מו"ה יום טוב ליפמאן בעל  
המחבר תוספות יו"ט ועוד כמה חבורים  
בו יסופר הנס שעשה לו השי"ת שהיה בסכנת מות  
משונאי השקר ומברך לכל קורא נעים אשר בצרתו  
לו צר ועמוד לו שינצל מכל צר:

נדפסה בשנת תר"ו צוילנא עפ"י דפיס וויען  
אשר נדפס ונגוף כ"י הנחמד ונתקן כל העציות  
אשר היו נה על כה ונתוסף זה תוספת נכונה  
על העיקר וננו של הגאון הנחמד הרב הג'  
רי שמיאל ז"ל:

ועתה הובא לביה"ד מחדש בהוצאות בית מסחר  
הספרים של מו"ה משה הערשקאווימ'ש  
במונקאטש.

## מונקאטש

בדפוס של השותפים בלייער עמ קאהן  
בשנת תרנ"ה לפ"ק

Verlag v.  
M. Herskovits Buchhandlung  
Munkács.

Munkács.  
Druck von Blayer & Kohn  
1895.

# מגלת איבה

הלא לכך קראתי לזאת המחברת **מגילת איבה** כי הוא ברמות מגילה הנקרא  
אגרת. אשר תודיע המאורע לכי יוצאי חלצי ולכל אשר יקראנה מגדת ומספרת  
ככה גם המגילה הזאת לורעי ולכל קורא בה תודיע ומזכרת את כל אשר נעשה  
לי משונאי חנם ואויבי שקר ישלשונם ההדה ובלטוני שפאת כחרב מרוקרת עוד זאת  
להיותה כמו נהי וקינה עיב שמה נאה לה ושפיר קאמינא בקראי אותה מגילת **איב"ה**  
כי ד' אותיות שבתוכה זאת על אבל וקינות ירושלים יעידו הלא המה ר"ת של איב"ה  
**איבה ישבה בדרד העיור** וכל קורא נעים אשר בצדתי לו צר זכות זה יעמוד  
לו להנצל מן המצר אמן סלה :

ויהי אוי ואבוי לילד וקינה, נהי נהייתי בליל של מהרתו ויום שלישי ולירח  
היה המישי הוא החדש הרביעי.  
היתה יד ה' שלוחה עלי אך לא בעי כאשר אדבר בקצרה והכל כאמתה  
של תורה :

**אם** חונתי חספרה כל התלחות והלחות אשר ונלאחי ציונים הסם וצונן  
הסוף לא יכילם כונה כירות. אך ראשי פרקים בקינור ויילין חגיגה  
וחספרה וכתבתי על הספר לונען ידעון זרעי זרעי עד עולם ולכל קורא  
נעים את הנועקה ויהיה להם לבינים לירח את הסם הנכבד והמורח לידע  
דרכו זרואתם שאין לקום אדם להתייחס מן הפורעניות כדברי חז"ל גם אין  
לקום אדם ליחס מן הרחונים. וכונח"ל אפי חרב חדש וכו' והם חונת ודצריהם  
לרק וחונת וזה החלי בעזרת חלי חי וגוחלי :

**אנכי** שלו הייתי צצתי ורעין זה כלי אפרתי ק"ק פרחג זה לי כמו עשרים  
ושמונה שנים אשר בחזו אותי ונתוך העדה להיות להם לראש ולדיין  
וגדייני וורה כחי מן הגבורי צנלחונתה של תורה אשר על פיהם יהיה כידון  
כל דצר הגדול והקשה ונלכד זאת לא פסקה ישיבה ונתוך ציתי ונעל סולחני  
וניום היותי לאיש. וחדר ויחד יחדתי צצתי עם עשיתי ונשונרת לנושונרת חצורות  
חצורות יום ולילה לא פסק פיהם ונגירסאולאכני הייתי להם לראש ולבינים.  
וגם כקף והצר רב היה לי וספרים הנחונדים נופז ולא חסר לי דצר והי היה  
לי צמרי לחצר ספרים רבים. צילוחתי חצרת פירוש על נושור הדרשי הנקרא  
צחיות עולם. וכן חצרת ספר לורת הבית על צנין העתיד טצקוף כציאות  
יחזקאל וצונן הסוף נתגלה צדפוס ספר פרדס רמונים ונחכס הנקובל איש  
חלקים ווהר"ר ונקה קורדיוורי זלטה ויען כי רבים וכן שלימים היו רגילים  
נדי טצת טצתו לקרוח וללמוד ספר רציו צחי. וצאשר טאכני הייתי ג"כ  
כאחד ונהם עוררתי לצי לפרשו צעמיני קצלה ע"פ ספר המוכר ועם דרכי צעל  
וגייע ועל פי קצלת הרנוצ"ן על החורה והוא חללי כתוב על הקלף לא צח





עדיין צדפוס וקרואתי החיצור צטס טויצ טעס וואח"כ הוסיף לי השי"ת לעזרכי  
 סחצרתי חוקי יו"עו על כל שיתא קדרי ונשנה הוופורסיס ווופורסיס נחויסיס  
 נחויסיס הוונה זכל תפולות ישראל ווקלה ועד קלה זנוורח וזנוערצ וואח"כ חצרתי  
 על ספר רצינו אשר צקדר כיוקין זיאור יפה וקרואתי צטס וועדכי וולך וכל  
 אלו נדפסיס ונפזריס :

**ודנה** צחדש וורחשון ספ"ה לפ"ק נצחרתי לאצ"ד ור"ו צק"ק ניקלשפורג הקהלה  
 הקדושת לאלהי סצוודימות וועהרין וואחשסיס הווסצסיס צתוכה כולס הס  
 אכסיס חכויסיס ונצויסיס וואכסי חיל ישוורס הי ויוסף עליהס כהנה וכהנה צשנה  
 הסיא צחדש אדר נצחרתי לאצ"ד עיר ווינא הצירה סצוודימות אוקטריך עיר  
 ווללה תורה וחכונה ועושר וכבוד ויוסיף הי להס כהנה וכהנה וודע לכל  
 התיקויסיס היפיס סעטייתי ותיקנתס כי אז נעשו לקהל אחד אשר ווקודס  
 לכן ולפניס צישראל היו דריס צין הנכריס כל אחד ואחד עדר עדר לצדו  
 לא היו צאסיפה אחת. עד שאדוינו הקיסר יר"ה נתן להס ווקוס ווייחד  
 ונחן לעיר וגס צהכ"כ צנה להס לתלפיות לתפילתינו וכל שאר לרכי הווקוס  
 לעניני הקהל ויהודיסיס הן הוונה היו נחשצסיס צעיני וכן הייתי צעיניהס :

**ובחודש** טבת שנת ספ"ז לפ"ק נצחרתי לאצ"ד דק"ק פראג עיר גדולה  
 לאלהיסיס. ולהיותי שונה כזר כאוור לוועלה. צחרתי ליצצ טס.  
 עס היות סרלון צני ק"ק ווינא הי להרצות לי ווור ונתן עס הוספות כבוד  
 וגדולה לא נשאתי לצי כי אס לפראג דווקא ואחר יוני הפוריס האלה נסעתי  
 ווק"ק ווינא צכבוד גדול ונותמות וורוציסי סכצדוכי הקהל וולצד יחידיסי כי הוונה  
 ראו וידעו עבודתי צלצצ טלס. וכפרדתי ווהס צלויס גדולה וצדנועות זולגות  
 ווהס וויווני כדרך האצ והצניס כשנפטרסיס זה וזה. וכונאור חז"ל קשה עלי  
 פרידתכס כל הפורט וווקך כפורט וון החייס אונרו :

**ובבואי** לק"ק פראג חיזה יוניס צחדש ניסן נחקצלתי צכבוד גדול וכל פרכסי  
 ווונתיגי הקהלה יל"ו צאו לקראתי כוהלך יוס וולצד יחידי סגולה  
 סכנעו לקראתי ווהלך כוה יוניס ולנו עוני ליטת הרצה וכנוו חלי טנה אח"כ  
 קצלוכי ג"כ לראט יסיצה וצעו"ה יכולתי להנתיג גס סתיהס טס חצרתי על  
 ספר רצינו אשר חיצור וועדכי וולך ככ"ל ולחס חנוודות וגס חצרתי ספר וולצוסי  
 יו"עו על ספרי ארצעה טוריס וזכיתי להדפיס חלק הראשון ונקי רצינו אשר  
 עס השני חיצוריס הכ"ל. כל זה לא להתפאר ספרתי כי אס לידע ולהודיע  
 איך כונו רגע ספו תונו כל הגדולות וויוני. עליתי צוועלות גדולות וואחת לאחת  
 כוודיזר ופתע פתאום ירדתי עד ירידה החתוכה ווועלה העליונה יסי טס הי

# מגלת איבה

ונצורך על הכל. זכרון לירושלים כזכר צאיכה יועם גדולתן של ישראל ונאחת  
לאחת וירידתן כאחת נתוכים צחורצן :

**והנה** ונאחר שהיתה ונלחונה גדולה כעשר שנים צמודיות פיהם על דצר אשר  
ונרדו יושביה צהקיר"ם ונאטיאש ואחריו צקיר"ם פירדינאכס אשר וניד  
אחר מות הקיסר ונאטיאש ונלכו ונלך אחר הדוכס פירדיכוס שהוא ונדוכסי הצרירה  
וגם ונשקהו הנקרא פלטינוס. וסנה אחד צונלכו לא השלים וילחום עליו פירדינאכס  
כי שלח עליו רכצ ופרשים תשעים אלף ויכה את ונחנהו על הר הלצן אשר  
סנווך לעיר רצתי פראג ויגרשהו ונעל פני הארץ ועוזריו לא עונדו כנגדם וחזרו  
לכצוש הונדיכה ונעטרפולין פראג אשר ונפני כן היו ונלחנות גדולות תוניד על  
עיר פראג וצעצור זה כחונטטו ונן הונחיה וכתרצו הוללות הונסיס והארנות  
ולכן הולרכו צני הקהילה יל"ו ללות צרווחיס וצזוא זונן הפרעון רצתה הונחלות  
צענין הסכונות וכתפרדו הלצצות ונעשה רחוקים וקשרו קשרים צקתר ואלף  
צגלוי וכל העונל טעונלתי לקרצ ולא לרחק פעם צרך ופעם צקשה היה הכל  
לא להועיל כונו טאח"ל כד ונשלים בו ושלונה הונעי"ה אונר וכוסה קלון ערום  
ע"כ לא אשא על שפתי טונות האנשים החנאים והפושעים צי על ספר ינאחו  
ונקספר ה"ים והס"ת יכפר צעד כל. יהי טונו ונצורך ונעולס ועד עולס אונן  
ואונן. ואחי לא האונתי כי ספרו לי ולאשר הזהירוני לאונר קשרו אשר. לא  
על הונכה"גים לצדם כי גם עליך. יען וציען ידעתי גם ידעתי כי לא נשקתי  
ולא רלותי ועולה לא ילא ונאחי אף אנכי תולעת ולא איש. הלא גם צדוד  
הונעי"ה כנולא שהיה לו איצ"י שקר ושונאי חכם על אחת כונה וכונה אנכי  
הטפל והצוי אשר אינני כדאי והגון להזכר ולהפקד אפילו עם עצדי אדוכיני  
דוד עליו הטלום :

**והנה** צטי צטצת ד' לחדש תמוז טנת טפ"ט לפ"ק לעת ערצ סנווך לנוכחה  
צז חלי איש אחד יהודי והגיד לי טהטר קייזערליכער שופט  
שואל עלי אס אחי צציתי וכי יש לו דצר קתר לדצר עונדי והאיש שהוא ענהו  
לא ידעתי אולי הוא צצהוניד לווד צציקצה כדרכו. עוד אונר לי האיש הנ"ל  
שאונר להטר שופט הנ"ל ויה לו להאדון לצזוא אל הרצ אס יאונרו לו להרצ  
שאדוני רולס לדצר עונו יצוא הרצ לצית אדוני לטנווע דצרו ויאונר אשר לא  
כי אחי אצזוא אליו: וכטנועי זאת צבהלתי והלכתי לצה"כ וצלאתי הציתה הצצתי  
חלי ראשים וטוצים יל"ו וספרתי להם כל הונאורע וצחוד כך נסע אשר קייזערליכער  
שופט צעגלת לצ לצית יהודי חי קרוב לוול ציתי ושהה טס כונו חלי טעה  
צליה ווא צל לציתי צעליה טהייתי דר טס. ושלח לצית החורף לשחול רשות  
לצזוא



לצוא אללי החדרה אונרנו וענינו יצא. ויצא והוסינו ידו לכל אי ואי ונאחמו  
 בצקר פנים יפות וכבר הכימותי צי כקאות והוסיצ אחתי ליונינו והוא יקצ  
 לטוואלי וטהה אללי צקיפור טוועות אחת הנה ואחת הנה. אח"כ אונר אללי  
 האדון דצר סתר לי אלץ והלכתי עונו צחדר לפנים וון החד להחדר אשר הי  
 ניוחד לי ללימודי ויען טנדע לי ווק"ק וויכא צו ציוס שהקיר"ה ליוה להושטה  
 טלו טצפראג להוליכני טס צכצלי טרזל בטצחתי עונו ציחידות ואונר לי טדצר  
 סתר לו הרגשתי הענין הלו. והטצתי יגיד נא האדון דצרוי אלי צצית הקלין  
 הראש כוהוי יעק צ צ"ט ציקט ווונני לכקוע עונו צעגלת לצ צצית הקלין  
 הראש כוהוי יעק צ כר"ו הנ"ל לטווע טונה ונה ידצר עוד עוודי ואכי הטצתי  
 לו אחי אלץ צרגלים ולא ופני הגאווה טאחי לרין לדרוטה אך יראתי פן ויליכני  
 לצית התפיקה ולא לצית הקלין הנ"ל ויען ויאונר חף אחי אלץ צרגלים לצית  
 הקלין לכצודק וילכו אחמו הראשים והטווצים יל"ו וגס טונה הוסיצני אחתי ליונינו  
 וטהה ג"כ קלת צקיפור דצרים אח"כ אונר צלשון לע"ז אל הקלין רי יעקצ  
 הנ"ל טילך עונו החדרה וצצואס טונה אונר איכני יכול לדצר אל הרצ כל הענין  
 כי הוא צעני איט עוצ ונאונן ואגיד דצצר אל האדון כי הוא ידע לקצצ דצצר  
 להרצ לווען לא יהיה נצהל כולי האי ויאונר הלא הקיר"ה ליוה להושטה צונכתצ  
 לאונר טיתפס את הרצ צכצלי טרזל וצטוורה וועולה ויוליכוהו אקור צציקים  
 לווינא וכצר הוכן הטרזל ועטרה טוונרים להוליכו לווינא והנה הנס צציתו ואלי  
 ליוה הושטה טאציחהו לציתו צעור לילה ואוליכוהו כאונר. והקלין הנ"ל נצהל  
 להסיצו והסיצו צוונני אל יונר אדוני רק אטלה טנים אנשים וון הראשים אל  
 הושטה לצקט על הדצר הזה ויאונר כן אעשה כאשר דצרת ואכי אטצ פה כל  
 הלילה עד טאטווע טצוצת הושטה וילכו הראשים ונהי דוד לוריא והר"ר הענא  
 ורי ישראל וייזלס:

**והנה** הטר הושטה היה דירתו צונקוס קטן ונעצר לנהר עלצא טצפראג  
 וצצואס לפני ציתו השער היה קגור וונקוגר ופני איוון לילה וידפקו  
 אל הדלת ואין קול ואין עונה כי טרדונה טינה אטוורה האי נפלה אליהם.  
 וצכל זאת לא טצו כ"א דפקו כ"כ עד טהחדרן טל הטר יר"ה טהאטוורה  
 היתה טלו לנעור לפני חדר ונטכצו טאג לקול הדפיקה והטקיף עליהם צעד  
 החלון ויאונר ונה לכס טאחם דופקים כ"כ ואחם ידעתם וראיתם טהכל יסיכים  
 ואין ונאיר ואין ונקין וצקטו וווננו לפתוח להם השער כי הונר ראטי עס  
 יטראל ונטולחים אל האדון הושטה דצצר נחון. וצפתחו צקטו וווננו להקיץ  
 את הטר צאונרם טלריכים לדצר עונו ופני סכנת נפשות אז הלך לחדרו צונכוון  
 לפני

## מגלת איבה

לפני ונפתו עד הקילו ונשכחו. ויאמר לו ראשים וטוויזים ונהיהודים ונזקקי  
לדבר לפניך הארון כי אונורים ופני סכנת כפשות הוא. ויאמר יצואו צבואם  
פלו לפניו ארלה אפים ויאמרו לו אדונינו שלח את הקייזרליכען שופט לתפוס  
את הרצ שלנו ולהוליכו אסור בכבלי צרול לווילא עם טוויירה גדולה ואנא  
כולך את חרפתינו כי חויצו יאמרו נא הלח זה הגדול שזהם אין זה כי אם  
שנורדו היהודים צהקיר"ה ונפני כך הגדול שזהם נחפס וכל עיר ועיר צהשונע  
הדבר הרע הזה ישלחו ידם ציהודים אשר לאדוניו הקיר"ה. ולהקיר"ה צעלנו  
ירע הדבר לכן שאלתנו וזקשתינו שייח הארון את הרצ ליסע צעלנו וצכצודו  
לעיר ווינא אל וני אשר יארה אדונינו ואנחנו עריצים צעצורו וילוח השר להחרן  
לתת להם את כתב הקיר"ת לקרותו. ויאמר שצו לציתכס ולנחרת צואו אלי  
ואסיצ לכס דבר והלילה הזה הנני מתן אותו לכס על ערצות שלכס שלח  
יצרה ולהקייזרליכען שופט תאמרו צשוני שילך לציתו ונחר יצח עונכס אלי  
ויאמרו כן אדונינו ללך ונצו צנחר ובאשר יארה אדונינו כן יהיה וכן יקום.  
ויצואו ויאמרו אל הקייזרליכען שופט כל דברי שר הנשנה ושונח הקייזרליכענר  
שופט נל הדבר ויושט לי ידו על ככה. ולנחרתו הוא יום ג' ה' תמוה צצו  
הראשים עם הקייזרליכען שופט אל שר הנשנה וילו אל הקייזרליכען שופט  
לך לציתך והקבל ערצות ון היהודים ראשים וטוויזים שזהם הם נעשו עריצים.  
עצור הרצ שיהי צווינא תוך ששה ימים לפני הקאנליאר הפכיוני. ואם הרצ  
לא יהיה שם לזונן הנווגצל יענשו צקך עלום וגופם ונוונכס של הקהל יל"ו  
נחויים נחויים תחתיו. וכן נעשה פחגם הדבר יזכרם אלהים לעוצה על כל  
הגנוול אשר גוונלוי כל עוצ וצאתי לעיר ווינא צחלות יום ראשון הוא " תנוח  
שאחריו יום הששי הנודבר ועוני שלחו הראשים את כונר הענף הנ"ל ללורך  
השתדלות להקיר"ה והלכנו ציום שהוא אל צית הקאנלליר ואינו ולנחרתו  
עונדתי לפניו וידבר אתי קשות צשם הקיר"ה על דבר ספר רצינו אשר שהדפסתי  
עם השגי חיצורים ונעדני ונלך ולחם חנוודות כי נאמר להקיר"ה שכתבתי שנה  
גדר דהם ואנוונכס והרצה להפליג נאחד. והשיצותי חלילה לעצדיך לעשות  
בדבר הרע הזה וגם אנכי וגם לא שום קי נואתנו אין צהם דבר וכל אשר  
אדוני דובר הלח כל הספרים שנו ונדברים ונענין חיצור הגנו' שהוא לפי הדת  
שלנו פי' על החורה שצכתצ וכל אנונה שילוחה עליהם החורה וכל ויה סגורה  
עליהם שהם זרות על עוצדי כוכצים נאמרו ועליהם יקוצו דברי הגנו' וכל  
החכמים נחצרי ספרים נואו שנתחצר התלמוד ונחויצים שלח לקור נדצרו  
ואין ון הלורך להאריך ציה נדצריי שדיצר אלי השר והתטוצות שהשצתי אך



כולם היו צעניכים המוגעים אל הדת ולא שום שאלה אחרת ולא כאשר שונעת  
 אוננים שופני עם הספר שקרחתיו ונעדתי ונלך היחה עלי חונת הנולך הקיר"ה  
 כי לא הי' ופני כך והעד חונת חונלך לקונן ככלות הדברים חונר אלי הכבד  
 וכצ צצית חכסנאי שלך ולא תלך החולה צעוכש גוף וונוון כי כן כלטויתי  
 ונפי הקיר"ה וזהתחכני לפכיו חונר שרלון הקיר"ה היה לתופסיני תיכף צצית  
 הסוהר אך הוא הוולין צעדי לצלתי תת אותי צצית האקורים ויאונר עוד אלי  
 כי לפני הקאוניסאן יודעי ספר ולטון היהודים יתחן דצר הנושפט והונו יסיצו  
 הדצרים לפני הקיר"ה כאשר הם ונציקים וחיך יונלך הדצר צעניכס :

**וביום** א' י"ז תנווה אחר שכבר יסצו הקאוניסאן המכרים צח אלי שופט  
 העיר השני עם שני שוטרים עונו וצידו כתצ ונהקאלליר הכ"ל צסס  
 הקיר"ה להוליכני לצית האקורים ווקוס אשר חיצי וניחות אקורים עם והוא  
 צצית השופט הגדול שצעיר. ואחרי הצקסה והתחינה הכיח ונעלי השוטרים  
 וילך עונו לצדו ורצים וניהודים הככדים וחשוצי העיר הלכו ג"כ אחי וידצרו  
 על לצי לחזקנו ולחונלני והנה יסצתי צתפיקה הוא כל היום וכל הלילה עד  
 לנוחרתו ולא הכיח עם שום יהודי לדצר עונו חף צעד החלון והש"ית הטוה  
 חקדו עלי וכל האקורים שה" עם נהגו צי כבוד ושרתו אותי כל אחד ואחד.  
 ולנוחרתו כתן לי השופט הגדול חדר וניוחד לנועלה צציתו וכל אוש יהודי שהוא  
 ונן החשוצים והיקרים הכיחו לצוא אללי החרדה :

**וביום** השלישי הוא י"ט תנווה פעלו הנושטדלים להוליח אותי ונן הצית הזה  
 ונתנו אותי צצית הסוהר אשר אקירי הנולך אקורים עם והייתי עם  
 צהרווחה וטולחן ונוטה וכקא וניוחד לי היה לי והצית הוא צרחוצ אשר עם  
 כיפת היהודים ותנויד לא יחקרו היהודים ונושצת עונדי ולדצר על לצי וגם שר  
 צית הסוהר הטוה חינו עלי ולא וננע ונווני כל דצר אשר שאל כפסי :

**וביום** הרביעי עשרים לחדש תנווה יסצו הקאוניסאן וקרחתי לצוא לפניהם  
 ותחילת דצריהם שאלו אותי לונה שצחת צהקדונה הש"ס שכבר נשרף  
 צגזירת האסיפור שכל הקיירים נחשצים לצכיו ונחוצי"י לשונוע צקולו. והשצתי  
 כי אכחנו חייצים לשונוע דצרי הש"ס הוא עיקר תורה שצנ"פ ולפני צני עונו  
 שצחתי. אח"כ שאלו אותי לונה כחצת נגד דתינו כפי השאלות ששאלוני  
 הקאללעליר ככ"ל והיתה תשובתי אליהם כפי התשובה שהשצתי להקאללעליר  
 וכפקדתי לשוצ לשלום אל צית האקורים אשר ונשם ילחתי אליהם :

**וביום** וח"ו עש"ק כ"צ לחדש תנווה נשלח אלי פסק ונהקיר"ה והה נקחו  
 חס היות שפני הקאוניסאן הי' הדין חרוץ ונשפט ונות. אך ופני  
 שסקיר"ה

## מגלת איבה

שהקיר"ה הוא ואצותיו ונלכי חסד הוזה. ע"כ התחמד ענוי שעתן פדיון כפטי  
סך שנים עשר אלף רייכט טאליר צונוונן וונצלי טום זונן לתשליוון וגם הספרים  
האלו יתצטרו וון העולם ואם לא חתן אזי לא יהיה ווקוס עוד לשום חסד  
רק לקבל עונש ונשפט וזות ואכי צעניי הכינותי כתב צקסה שקורין סופליקא  
לאונר אשר אכי ונתפל לפניו אפים ארלה על כל החסד אשר עשה ענודי  
הקיר"ה להחיות את כפטי אונס כן יודע הקיר"ה שהוא צאוונר ע"נו שתעלה  
לרקיע אז ע"נו שתצלב קנה בת ונאה אונה ולא האונין לי ונפני הונלטיניי שהלטינו  
עלי והפליגו צעשרי:

**וביום** השצת קודש ר"ח ונחם אז אונר הקאללילאר אל הונשדלים צטם  
הקיר"ה כרצרים האלה אם לא יתרלה צרלי הכסף הזה ישיצוהו לצית  
האקורים וונסס יוליכהו לשלושה פלטואות שצעיר וויאל ויפטיטוהו ערום וצבל  
אחת יכרה צצצט ונוקר אחר שיהיה כפטנו ערום וונסס יוליכו אותו לק"ק  
פראג וגם שונה יפטיטוהו ויכרהו צטלושה וקוונות לונען תהיה לצו ולקלון  
לכל צית ישראל אשר לא נעשה כזאת וניוס גלות ישראל ונעל הארץ כי ונה  
יאונרו הרואים צראותם החרפה הגדולה הנעשה להרצ הגדול שצתם שצעיר  
הגדולה ווכל העירות ואשר טס עם רצ וישראל ויפלו הונשדלים אפים ארלה  
ויאונרו הלא אין ציבלתו לקיים גזירת הקיר"ה צפדיון גדול כזה. ויען ויאונר  
הלא ונצני ענויכם האונורים שהוא עשיר גדול עד שזה הפדיון הוא חניטית  
ערבו ויתחננו אליו לאונר שידועים צאונת וצאוונת כי סקר ענו צפיהם. ויען  
שנית שצו אלי לונחר כי ארצר עוד אל הקיר"ה להתחן ולהתחמד עונו עוד.  
וילכו ויצוהו גם ציום הראשון גם ציום השני גם ציום השלישי ויקלון וישצב  
לאונור שהקיר"ה ליוה לקיים גזירת ההכאה צצצט ונוקר אך הוא היה לפה  
ולנולץ יושר עצרו ופעל ונהקיר"ה לנעוה לו הנחה ע"כ שנועו אלי ותתרו  
ליתן לפדיון כפטו עשרת אלפים רייכט טאליר כי הלא כל היהודים ונלוים  
לתת לעזר ולפדיון כפטו ונה גם לכפט אדם גדול כוונתו אשר ציניהם. ואכי  
שנועתי אונורים שלא לצד היהודים חדרים צאריות וצונדינות הקיר"ה כי אף  
גם היהודים חדרים תחת וונשלת היטונאלים ונלוים ג"כ צפדיון כפטו וישיצו  
ויענו דתינו הוא שלא ליתן צפדיון כפטו יותר ונכדי שויו שחק ורגו לאונר  
היש ערך לאדם גדול כוונתו האם איננו שנה העשרת אלפים? אך אם תרלו  
צק עשרת אלפים רייכט טאליר ונה טווצ ואלך אל הקיר"ה אולי אכפרה פניו  
צונחה שהוא ואם לא תשנועו לי לא יהי לי עוד פתחון פה אל הקיר"ה רק  
הגזירה התקיים:



**וביום** החמישי ו' לחדש ונחם אז חונן הקאמלילר שהקיר"ה נתרלה בזה הסך ואח"כ היתה בקשת' להקיר"ה שיתן לי עידן וזמן לתשלומין כי וואין יצח עזרי ניד. ואחר רוב ההפלות וצרבות היונים ועודני צצית האקורים כיתן לי זמן לתשלומין דהיינו שני אלפים זהובים רייכט. אמן וניד צנוווננים ואלף זהובים אחר ששה שצעות ואחריהם כל רצע שנה אלף זהובים עד לוולאות ונספר העשרת האלפים המ"ל זכרה אלהים לעוזה את הקלין והנדיצ הישר כונר יעקב צ"ש זללה"ה שוילח את ידו ושלח ומדצ לי ע"י כתצ חילוף השני אלפים זהובים רייכט צנוווננים וניכסו והונו לצדו. וראשי ונכהיגים הקלינים דק"ק ווינא מדצו לסייעני שצעה ונאות זהו רייכט ווולנד האיש הנכבד ועסיר הוא ונחותני ואוהצי הקלין הראש"כ כחר"ר חנוך העניך טיף שנתן לי וואה רייכט טאליר לצד ונדיצת רוח אנשים שלונים נכבדים וגזירים שהתנדצו וערכו צעצורי עד ונחלית (הנוותר) ועוד ונחלית הנוותר ערצו צעדי האלוף הראש כונר הענא כ"י ונפראג שנסע ענודי כמ"ל וגם חתני כוהיו וואלף קלאוויס שגם הוא נסע ענוי ונפראג לווינא וכבר קצלתי עלי להיות ון השוועים אל עלת החכם שהווע"ה ויכסה קלון ערום כאשר הזכרתי לוועלה לכן אשנורה לעטי ענו קופר לצלתי אכתוצו ההתנגדות הגדולה הנעשה לי צענין הערצות ון הקונים עלי צקי פראג וצק"ק ווינא וגם כי ונתו כל האנשים ההם וקר עונם וחתיחתם תכופר אלל אשונים הם צאשונה גדולה ואשונותם גדלה עד לשונים וצראותם כי ונחולת ה' עלי להסיר ונעלי ונשפטו הנות. הסיגו ונכתצ שטכה עלי ונווסל הגדול שק"ק פראג להווסלים והסרים שצווינא לקצצ פני הדבר להסיר ונווני עערת הרצנות. וצעוד שהייתי צתפיקה טרם שהשגתי הערצות אשר לקצתם נתאחר ע"י הקטרוגים שעשו הנה:

**וביום** השלישי י"ח לחדש ונחם הגיד הקאמלילר להווסתדלים שני בגזירת הקיר"ה לצלתי יה"י לי ונווסלת הרצנות צק"ק פראג והדבר הזה הרע לי ונאוד וכל הרעות אשר הסיגני עד כה וכל התפלות וצקשות שהתחננתי ע"י שרים גדולים ונווסלים חשונים לא הועיל כלום ואני הייתי צחרפה וצלרה גדולה על זה כי לא נשאר צציתי צוה להתפרכס וגם אין לי עוד הנכסה וולנד חרפת עולם שהייתי צו והסי"ת נתן לי כה ועוה לקצול כל התלאות והנאורעות הללו. צרוך ה' לעולם אמן ואמן:

**וביום** הששי עש"ק כ"ח לחדש ונחם נתקבל הערצות וילחתי הפסי ון החפסי גם צדבר הפסק עם הספרים לצערם ון העולי התחמד ענוי הקיר"ה שלא לצערם רק וכל אשר ישנו אללי לנחוק איזו תיבות שאוונרים שמועיים

## מגלת איבה

אל דתם ולכתוב וולה אחרת צווקומו כוון וולת עכו"ם או וולת כותים אכן צגלל שוון  
של הספר וועדתי וולך לא היי דברים וועולם להאשיוויני כלל וכלל בזה אך הוולטיכים  
אשר הלטינו רלו לחפות צדדים אלו כדי להעלי" את אשר עשו אכן גזירת  
הרצות לא אזה הקיר"ה שווע לצטל וצכן ילאתי בעלם היום הזה צוולוחת  
נוספר ארבעים יום וון החפיקה נקי כאדם האוור ילא פלוני נקי וונכסיו ;  
**ואחרי** רוב החקירות עונדתי על הדבר ונדוע לי סצת ההתנגדות ווי פעל  
ועשה והוא שר וחשוב ונפוח פנים אלל הקיר"ה וצאתי לפכו צלום  
גדלי' סנת ש"ל לפ"ק והגדתי לו לערי ויגוני ואכני איכני ווצקש על סך  
העלום סלקח וווננו אך ורק לזאת ישווע לי לצקש עצורי החקד הזאת להוטיצני  
על כני הראשון ויען ויאור הקנס של הוונון לא היי רלוני צכך אזל דבר  
זה היה רלוני וגם הייתי וונתגדך אלל הקיר"ה צדבר הרצות. והסצה לזה כי  
הוגד הוגד לי איך שהיית ונתפאר צפני הונסנה שהקינוו הקיר"ה לנוטול צק"ק  
פראג צכל וולכות פיהם סללחתי צוויכוחים צהיותך עדיין רצ פה ווין והשצתי  
ועתה ירא אדוכי השופט אשר עשו לי הונתגדים איך הונה דוצרי סקר וכוצים  
כי הלא איכני כסעתי וופה צעטרה עגלות לצ ורצים עונוו וווצני עוויכס  
העגכים ועעריהם גם צעלי וולחונות לשוור על הדרך יצואו ויגידו ויעידו ע"ז  
סזה היי לפני חג הפקה וכבר היי הונסנה ההוא ונתוקצור צארן כוונה חדשים  
אז נהפך לצצו ואוור לדבר הזה סצקשת את הרצות לא אוכל עשוהו אך ורק  
ראה איזה נחיה אחרת לצקש לסעתי ותהי עוצד השי"ת וציתי תהי פתוחה  
לך וצא אלי אינות שתרלה ואסייע לך לדבר ההוא צכל יכולתי ועניתו לא  
ידעתי צוונה להתפרנס וגם איכני ווכן לולאכה אחרת וויס עוודי על דעתי  
ויגעתי וולאתי וולאכת הרצות. ויען ויאור הלא עוד ונדינות רצות אל הקיר"ה  
אשר יוצים שם היהודים כוון ארץ אשכנז חקור ודרוש שם אחר הרצות והשצתי  
לא יתכן לעני כוויני היום להיות שם צהכנסות וועעיים והולאות וורוצים עתה.  
ענה ואוור לי הלא תהיו וון הסצלכים זון ונה. וילאתי ופכיו צקידה וצהשתחוויה.  
ולוחרתו כסעתי וווינאל לפראג סנת ש"ל לפ"ק צצותה פנים ערום ווכל אשר  
לי וערום ווכבוד הרצות וצאתי לטלוס לפראג צערצ יו"כ סנת הכ"ל כואצ  
על העצר ווילר על העמיד ונתוך כך וולחי יו"כ הכ"ל נחלתי ונפלתי לנוטכצ  
יויים רצים על ערש דוי כוון ג' חדשים רלופים :

**ועתה** צני שווענו לי ותחי כפשכס כי צחפצתי צאוותחתי הולאים וון הכתצים  
וחידוקים ופירושים שזיכני השי"ת לחצום וולאתי צאחת וון הכיירות  
וה שכתצתי שם את אשר שוועתי וופי איש גדול ווק"ק קראקא הי"ה נכ"א  
יצראל



ישראל חכם בתורה וצוילי דעלמא ונחייג ויושב בראש ונחייג ר' ארלות טצונלות  
 פולין זה טנו מודע צעערים האלוף ווהר"ר פנחס בן הקל"ן הראש ווה'  
 זלמן יעשי קב"ל ונפראג ונושפחה, הורוץ ואשתו הרבנית ורת רעכיל היא  
 בת ורת כעכלי בתו של אחות ווהר"ר פנחס הכ"ל הגבירה ורת רבקה טעעדין  
 ובהיותו פעם א' צפראג טוועתי וונו כדצרים האלה וקובלני טצונן הגזרות  
 גזרה הונלכית טצחונטה צחודט תנוז יהיו נטרפים כל ספרי הקודש של היהודים  
 וחכמי הדור ההוא עשו שאלת חלום על זה צעת ההיא והיתה התשובה ע"ז  
 להם זאת חוקת התורה כתרנונו וקדר הפרטה הזאת היה טצצו ההיא פי  
 חוקת ופתרו החכמים שהיא כתרנונו דא גזרת אורייתא ד"ח צגינעריא חונטה  
 וחסדתי לונשפנ טהגזירה נהייתה על הספרים שלי טנפקק עליהם בתחלה  
 לצערם וזן העולם צערפה וצעצורס הוכרתי ליטע וציתי צחונטה צתנוז  
 ונפראג לחלר הקיר"ה כי אחת דיצר צעל החלום על הגזירה הקדושה ושתים  
 טוועתי עם הגזירה הזאת וגם אנכי טנתפסתי על דצרי התורה וכאנור צ"ז  
 צתנוז אחר חלות היום נתפסתי וילחתי צכ"ה ימים אחר חלות צחודט ונחם  
 א' כונספר וכונפקד ארבעים יום האונלעים שהיו ישראל צכעק וצלער ורלתי  
 על ככה ועל אשר הגיע עלי לגזור עליכם ועל זרעכם הצנים צני והצמות צנותי  
 וחתני וכלותי עד ציאת הנושח ללום את יום החונטי לחודט תנוז עד אחר  
 יליאת הצה"כ ערצית יען וציען שהיא צאונלע הקץ כשהיום גדול לכן לא גזרתי  
 עד לאת הכובצים ואם יפול צצצת הקודש יהיה נחה ליום א' ואחר זמן  
 ונחה גדולה יבולין להתפלל ולא ישלינו אז התענית יותר ווי שהיה חלש הנוז  
 או ונעוצרת ווינקת יתנו פדיון נפסם לא פחות ונשטה גדולים ויכר. והי'  
 ספק צעיתי אם אקצע גם יום ונשטה וטווחה ציום כ"ח צחדט ונחם א' צ'  
 יום לאתי לחפשי כי כן רצים וצני עונינו כשיכללו וגיזרת ונשפנ וות קיצעים  
 ליום ההוא יום ונשטה וטווחה א' וועעו הוא לוועע ונעונו אחר ונעונו כאשר  
 לא כשארתי כי אם צגלינוהי וכל אשר לי כתרונתי גם ונצוד הרצנות ועוד  
 עלי חוצ גדול כי לא היה ציכולתי הן ווקרקעות ווטלטלין לפרוע הקנס ושאר  
 הוללות. וצענודי צנחשטה הזאת לדעת איזו יוכשר וכרת ויה לעבות על הגזלה:  
**והנה** צעודי צנחשטה זו לדעת איזה יוכשר? וכרת ויה לעשות צא לידי  
 ס' יוסף לקח והוא פירש על וגילת אשתו שחצר הרב הגאון הגדול  
 וו"ה אליעזר אשכנזי צעל הונחצר ס' ונעשי ר' ושם צהקדושה שאל שאלה  
 ויה ראו על ככה וויה הגיע אליהם לכהנים צני חטונותי שלא קצנו ווי  
 ונשטה וטווחה על גאולתם ועל פדות נפסם של ישראל עם היות טגאולתם

## מגלת איבה

היתה שלא כקדר עולם שמוקרו רבים ציד ונועטים גדולה היתה וגאולתם של ישראל שציווי וורדכי ואסתר שלא היתה אלא צנץ נסתר וצקדר העולם כוון ונעט רגע נהפך לצ האולך וורעה לטובה. וצחשקזה שהסיצ הרצ הגאון שם הוא שציווי חשוונכאי לא היתה שנוחה שליונה על צית ישראל ועל עם ד' כי נפלו צחרצ לכן וכן אנכי שעדיין ערצה לי כל שנוחתי ועודכי ציגון ואכחה עד ירא ד' וישקיף לטובה לתת לי שם ושארית להחזיר את העטרה ליושנה ולהטיצ ון הראשית את האחרית:

**בחודש** שצט שנת ש"ל לפ"ק היה שם צווינח הנעלה הר"ר אצרהם צן הראש הקל"ן הר"ר יעקב צ"ש ז"ל המוכר לנועלה לטובה. שלא אלי דיוטגנוח ונהקיר"ה שהגדיל חקדו עונדי לצטל גזירת הרצנות ונשאר וודיותיו הן וודיות אשכנז ונלכות קיסר רונח ושאר ונושלחו ככל ווקוונות אשר דרים שם היהודים אם יקצלו עליהם להיות רצ שלהם אתנהג הרצנות כאשר יאות. ונלצד כדצח לצו של הר"ר אצרהם הכ"ל שנתן לי צונחה ארצעים זהו רייכייש. אם אונתי אספרה כוון הלער ויגון שהיתה לי צעת הפרעון של כל זונן לא ידעתי ספירות ונכרתי כל כלי כסף נוסף על כל ונה שהיה לי צחוצות ונשכנות עד כי ונכרתי גם ציתי ווקוונות שצצהכ"כ וצכל זאת לא הועיל גם האלופים צני התנדצו ציתר שאת כפי יכולתם. והנדיצ הגדול הקל"ן ר' אצרהם ונלצד כדצה הראשונה היתה תנויד ידו נעויה ופתוחה צכל עידן ועידן לתועלת ונרצה וצכל יום ויום צהגיע הפרעון הלער שהיה לי עד כי השגתי הנועות היה גדול ונאחר. ועין צעין ראיתי כי חקדי ה' גצרו עלי שנתכני צידי אוכל קום שתנוידין כקדרן נכתצ ונהקאלליר אל שר ה' שיקצל הפרעון ונותחלה הקר לא ידע וני אנכי ונה הוא החוצ ובאשר שאל להיהודים עלי ועל ונעטי ועניני והגידו לו הכל נענה ואנר צצרלונו היה לשלוח אחרי אך עכשיו חלילה לי ולא אתחפק ונלהרות אליו. ובאשר צח אל ציתי וספרתי לו כל הנוארע ועיני זולגות דיועות וגם אשתי הלנועה וורת רחל ונצכה וצוכי אז גם הוא אונר לי כל אשר ציכולתי להרחיץ הזונן ולהיעיץ עונדי צונה שהיה צאפסרי יעשה. והנה ק"ק פראג נתנו לי לפרעון האחרון שני ונאות וחונשים זהו ריינש וגם צקשו וווננו לדרוש להם קודם נקיעתי וכן עשיתי ודרשתי צצית הכנסת וויילט צפרשת שלך לך ציום צ' לחדש תנוח ש"ח לפ"ק:

**וביום** שני לחדש תנוח שנת הכ"ל שלונתי כל העשרת האלפים זהו רייכש צנור העוזר האונתי השי"ת ולנוחרתו נקעתי אלי ואשתי וצני צן הזקנים הצחור הונשכיל אצרהם אשר כצר ונלאתיו רוח חכונה צנעה"י על החטונה יום



שנחת לצי לק"ק לוצלין ליטא את הצחלה וורת אסתר צת הקלין ונור"ר יחיאל צן הרופא הנומחה החכם כנור שלמה לוריא זללה"ה הוא חתן הקלין הנופלב צעסירות וצנוידות עוצות ר' נוסה לזרש ונק"ק צריסק דליטא ואחרי יוני החתונה כקעה אשתי לק"ק פרחג לקוצ אחר שלשה צמותי הצחלות שהנחתי שונה כאשר צאה לק"ק ווינא כלכדה העיר ונהסונא ולא יכלה לקוצ שונה ואני הייתי ונהגורר צק"ק צריסק אלל צני האלוף ונחי (צדפוס וויז הגיסא נסי ליוואי ז"ל) שנוואל ואשתי היתה צק"ק ווינא אלל צתי הלכונה וורת כעכלה זללה"ה שהיתה אז כשואה לחחתי האלוף ונחי אהרן קג"ל צן ט"צ הנומח ונחי קאפיל זללה"ה ושלשה צמותי היו אלל צני האלוף ונחי (צדפוס וויז הגיסא נחי"ה נסה קג"ל) אלכסדר רי"ל צק"ק פרחג :

**בשנה** ההוא קרוב ליוני הסליחות צא אלי שליח ניוחד יהודי ששלחו ראשי ונכהיגיס דק"ק כענורוב הגדולה שצאחן רוקיא להיות להם לאצ"ד על ג' טנים והרצ הגאון הגדול ונחי יעקב (סוס הגאון נוח"ר יעקב אצי הגאון הנפורס ונחי"ר ר' ר' העטיל זנוק"ל בצד"ק לוצלין וקלאקא) אצ"ד דק"ק צריסק שהיה אחי"ז אצ"ד דק"ק לוצלין ציקש ונהקבל שחס לא יהיה זה נגד רלונס אזי יכצדוהו אחתי לדרוש צנוקונו הדרשה של שצת תצוצה ויינצ הדצ צעיקהס וכן נעשה ודרשתי הינצ והנה אונת ת"ל יצרך :

**וביום** הסליטי אחר השצת צהחל שנת של"צ לפ"ק כקעתי אני וצני האלוף ונחי שנוואל ואשתי הלכונה וורת דצורה צת הגאון ונחי אצריסק זללה"ה צן הקלין הנדיצ ונחי שאול וואהל זללה"ה וכל צ"צ שיחיה וצחתי לטס לטלום צח"י חודש ונרחקון ונתקצלתי צכצוד גדול טס צק"ק כענורוב :

**בימים** ההס גצרה יד הקיר"ה צהשער פרחג צערצ שצעות טל"א לפ"ק וציהודיס לא שלחו את ידס צשום רעת צעולם צענ"ה. ואז כקעה אשתי לק"ק פרחג ואני שלחתי את צני ונחי שנוואל אחריה ואחרי שלש צמותי ולהקלין ונחי אצרהס צ"ש הט"ל היה לו צחור רק ונצו שנוואל שנוו ועשו אשתי וצני שיחיו שידוך עונו שהצחור ישא לנצ"ט צתי הצחלה וורת דאצריס זללה"ה ויקעו וילכו ויצוה אלי כ"ז חלול של"צ לפ"ק צהוללות ונרודיס ונאוד ונפני הגייסות שהיו צארלות הקיר"ה. צחה"נו דחג הפסח של"ג לפ"ק הוסיפו לי ראשי ונכהיגיס דק"ק כענורוב הט"ל להיות להס עוד שלש טנים לאצ"ד ור"נו נוסק על הראשונים :

**ובר"ה** אייר של"ד לפ"ק צא אלי איש יהודי שליח ונק"ק לאדוניי ראשונה ונארצע קהילות גדולות צצנוידיות וואהלין להיות להס לאצ"ד ור"נו על

## מגלת איבה

על שלש שנים וצאתי אליהם בסוף חודש אייר ונתקבלתי ויהם צבצוד גדול:  
**ובר"ה** ונחשון של"ה לפ"ק שלחו אלי ראשים וונכהיגים דק"ק פערנויסקלא  
שני אנשים ונכזדים להיות אללם אצ"ד על שלשה שנים וקבלוני  
ק"ק לאדוניי עוד על ארבעה שנים נוסף על שלשה שנים הראשונים ובאשר  
צעז"ה נתעוררתי אז כאיש אשר יעור ונשנתו לחדש את כל אשר התעוררו  
קנאיי דקנאיי כל גאוני ארץ דצד הרצנות שלא לקנות הרצנות ונאשר העיר  
כאשר נעשה ונאז ונוקדם ציונים ההם ציוני כה"ג צצית שני ע"כ עשו חרונות  
ושנויות גדולות ונדוים וקללות וסייגים וגזירות וקנסות חכוני הדור ההוא על  
הדבר הזה. אכן כונו פרץ על פרץ פרלו רצים חרונות ההוא עד שהיה צעיני  
ע"ה כשחוק והחול. ואני צעניי צק"ק לאדוניי עם ראשים וונכהיגים ועם אלופים  
ראשי הגליל ההוא עשינו גדר וקיינו כל דברי הראשונים ועוד הספנו כי  
הראשונים עשו רק על הקונים הרצנות ואנכי לרפתי אלי את הונכהיגים  
האמורים וזוספנו כל הגדרים אף על הונקבלים אותן הרצנים ונפני זה גרונתי  
לי אויבי שקר לשוא ותוהו עד שעשו לי שטנה רבה ועם כל זאת לא כסגתי  
אחור צעז"ה ונתעודות צק"ק וייטנלו בגליל לוי"ק צשעת שנתועדו עס יחדיו  
ארבעה ראשי קהילות דגליל וואהלנין ק"ק לאדוניי אוקטורא קרענונין לוי"ק  
ציי"ח אייר גם שנה נתעוררו כולנו ראשי ישיבות של ארבעה קהילות עם  
ראשי נדיניות ונשולחים כנחוג וחדשנו התקנות צפני ד' הארלות וקהילות צתוך  
צתוך קהל וערה צאס"פ י"ו. עוד זאת נתעוררנו ליונא דשוקא צשנה התיא  
לק"ק לוצלין ונסעתי אח"ז לק"ק יערוסקל צקיצון הרבה ראשי ישיבות גם ונכהיגי  
הנודינה דארבע ארלות פולין וואהלנין וכו' והכרו כרוזא קרא עארבע ארלות  
י"ו אשר ונאז ונוקדם יותר וישלטים גאוני ארץ ועם הרבה הוספות שהוספנו  
צכל צתי כניסיות ציערסקל הנקראה צה"כ דהנודינה ג"כ לפני ונכהיגי ארבע  
הארלות גם נוסף עוד ציריד קרענונין. אח"כ הנרחתי עלוני ונאוד ונאוד עם  
שנים שונה וון הרצנים דארבע ארלות גם הונה הסכימו לכל הנ"ל והוכרז  
ציום ש"ק פי ויקרא צקיצון עם רצ ועלוס ויישראל ונכתצ צספר פנקס של  
הנודינה חתום וון הרצנים ראשי ונתיצות ושיהיה חק ולא יעצור להכריז נודי  
שנה צשנה שלא לקנות הרצנות וכל ונה שעשיתי והוספתי התעוררו הוספו  
ג"כ צעלי שטנה ועשו ונה שעשו ונאוד כך נתרחקו הקרובים ונתקרצו הרחוקים  
וכסצורים היה לרחות אותי וון הרצנות:

**אמנם** כן צרי"ח שצט שנת ת"ח שהוא צערך כונו רצע שנה קודם כלות  
נוסף השצע שנים הנ"ל חזרו וקבלוני ק"ק לאדוניי על שלש שנים



# מגלת איבה

ח

חוקק על מצע שמים ראשונים וצרחותם כי לא יכלו לי הוזה ועהריהם שוכחי חנם ואיזי שקר חסדו רעה אחרת להכות צפתר צכתצ שטונה אל השררה ונצלי חתום עליו ותורק זה הכתצ היה אל השררה ללוות אל עצדו המושל ככל אשר לו צענין צדוי ושוא ושקר תוהו וצוהו אשר לא כשונע כוואו ועוולם ונקום אדם וישראל :

**וביום** הרציעי ער"ח תנוח שנת ג"ת לפ"ק דרך השר לצח ללחדנויר ושלח לפכיו ללחדנויר לצל יונלח אחתי שונה צצוהו וכקעתי לצדי לככדי האלוק הר"ר ויכל כ"ץ צן צתי הלמועה והחקידה וורת רייזל זלה"ה הנשואה לחתני כוואי יעקב יוסק כ"ץ שתפס ישיצה צק"ק עוריקס צגליל לחדנויר והשר צא ציום השקי גי דר"ח תנוח והשתדלו הראשים יל"ו אללו להניח אחתי לצוה סס ולתת לי זונן שסה שצועות עד לאתי ונשס עם ציתי . ולנוחרתו ציום ש"ק צי תנוח נקע השר ואכי שצתי לציתי לשלום . ציום השלישי הי תנוח יום הלום שקצעתי לדורות ולזרעי אחרי עד עולם ואכי יושצ וונצוונום דואג וונלער אשר חיני ראו להעלות על קפר :

**וביום** השני גי לחודש ונחם שנת ת"ג ה"ל ונתה צתי הלמועה והחקידה שאין כוונתה ככל הארץ וורת דאצריס זל"ה תלצ"ה הן אונת כי השלטה קהילות כתצו כתצים של התעוררות לצני ק"ק לחדנויר לחזק לצם ולהיותם צעורתי גם ונכה"גים וקל"יים דארצע ארלות יל"ו שה"י אז ציריד לוצלין גם הוזה כתצו אל ארצע ארלות וארצע קהילות דוואהלין לצלתי יחרשו ונלצטל חרון אף ונהשררה וצתוך אלו היונים הוגד לי כי השר ישוב דרך לחדנויר וינע לצצי כאשר ינוע עלי יער והגיע אז תור וזונן ונכשוהין של ככדי הגדול צתורה וצחכונה גדול ורצן שונו על סס אצי נתן קג"ל שיהי לכלח אונן והוא צן צתי הלמועה והחקידה וי יסל זללה"ה הנשואה לחתני האלוק ווהר"ר וואלף קלאוויס קג"ל אשר התחתן עם צת גילו הצתולה צת הגאון ווהי ונשה אצ"ד דק"ק חעלים צן הגאון ווהר"ר וואיר אצ"ד דק"ק צריסק צן הקלין ווהר"ר שאול וואהל ז"ל . נקעתי עענו עמו ציום השלישי י"ח ונחם לק"ק חעלים אך צחקד עליון צ"ה ערם נקיעתי התאזר איש חיל הר"ר וורדכי שונס ודיצר על לצ השר הנזכר והסך לצצו לטוזה אז דצתי על לצ איש ונשכיל וישר הר"ר לדוק ליסע עם הר"ר וורדכי ה"ל ולצקס ולחנן ולדצר על לצ השר עלמוו דצרים של עיעס ואונרי עועס לצטל כתצ השר ההוא וצקן צצווי ונחמוכה על ונתה לצו צל אחת ונשהרים האלה אז לטריסק לככדי יל"ו אז לצני האלוק ווה"ה אצרהס התופס ישיצה צק"ק שקולח שגס הוא ונגליל לחדנויר :

והנה



## מגלת איבה

**והנה** ציוס השלישי חונקה ועשרים לחדש ונחם כאשר צאתי לק"ק דוצנא הקטנה ושאלתי את אבטי העיר האם לא ראו את הר"ר ונרדכי שנוס הב"ל ואנורו לא ראוהו ואח"כ צאו האנשים ויענו ויאנורו יום צשורה היום כי הוא הולך לקראתכם וצידו אגרת כתוצה וחמוונה ונהקררה שתשיצו לשלום לק"ק לאדויר וליצב על כסאות ונשפט ולהנהיג את הרצות כראוי ונאז ונוקדם כן עתה וכאשר שנוע על הדרך האלוף כוונה"ר ונרדכי טכצר עצרתי הדרך ההוא אף הוא חזר לאחוריו וצא אללי לק"ק דוצנא צקול רנה ותודה לאלקים עליון אשר גוול עלי צהקדו הגדול וצצתי צשלום לציתי ציוס הנוחרת עש"ק. ואח"כ כונו צ' צצועות צא השר לשם עם צנו להוסיצ על כן הסעארטיגני ושאל אחרי ואנור לשצ לשלום ויהי עוד לללח:

**ביום** החוניסי הוא שני טצחול הנוועד הסוכות שנת ת"ד לפ"ק וה' נתן צלצ הקלינים ורדוניי וראשים ועווי כל הקהל הקודש הגדולי והחשו' עיר ואם צישראל צכל הארלות הנוערצית הוא ק"ק קראקא וטוה נודע ונופורקות אף צארלות הנוחרת וקצלו אותי עם הגאון ונוהר"ר יושע אבר כצר זרה אור תורתו טם להיות שני ראשי ונתיצתו וכתצטרתי ע"י רכצ ונצתי הלנועה וורת רצקה תחי' וצעלה ווהי' לצי הירש יל"ו וציוס הרציעי אסרו חג דסוכו הב"ל אחר טקצלתי כתצ הרצמי נקעתי עם כל צני ציתי ואשתי הרצמי שתחי' וככרתי וורת רייזיל וכיסל צנות צחי הלנועי ווי דאצריש ז"ל הטי"ת זכינו לגדל' ולהכניסי לחופה ולנועטים עוצים אונן וצאתי לשלום לק"ק קראקא ציוס ג' כ"ה חשוון וצכצוד גדול נכתצדתי צקראקא:

**וביום** הראשון ר"ח אדר ראשון שנת ת"ד הב"ל התאספו הראשים ועוצים ועקרי הקהילה יל"ו וצלילה ההוא צתחילה התאספו והתוועדו הראשים ועוצים עד ונולוחת ונאפרם על צית הוועד טל צהכ"כ היסכים וציוס ו' עש"ק פי תרוונה הגיעו ראשי הקהל והגליל ועוד ג' ונעוצים יל"ו טלח הי' אז עווס עם הראשי' ועוצים ונפה וטלחו אחרי ראשים והעוצים דגליל יל"ו והתוועדו יחד וקיינו וקצלו עליהם אותי לצדי להיות אצ"ד צכל ונשפט וד"ת אצ"ד טהיה לפנים וטלחו אחרי את טלטה השנוטים הגצוהים עם ונשרתי הקהל ואצוקי האור צידם וקראו אותי לצא אליהם ולקצל צחירות העווצ אשר צחרו צי היום הב"ל לנח"ט וצצואי אליהם עוודו וענו ואנורו לי ונח"ט והוסיצוני על כסאי וכה אנור הפר"ח הנה צפה ונלח כלנו כאחד אנורנו וענינו אין קדוש כאדוכינו וקצלנו לנעלת כצוד תורתו הרנוה לאצ"ד ככל הכחוצ צספר הקהל יל"ו ונשפטנו ונועשהו וגם אכני הטיצותים דצר ונעטו הכנוות ורצ האיכות.



זרכתי את הש"י ואח"כ גם אותם צתפילה לאלהים חיים : שיזכני השי"ת להסתיגם לשם שמים וצוהרה יושע יהודא וירושלים . לכהם אוחנו צכפליים : את כל דברי האגרת הזאת אשר כתבתי לכם וונה רחמי על ככה לאשר קצתי יום לום . ועד עתה הנה לא רלתי לקצוע גם יום ונסתה וסוונה אונס כן הכני עכשיו אחי קוצע גם יום ונסתה וסוונה את יום האי לחודש אדר ונשככס אדר ונרצין צסוונה והוא השכי לר"ח לדורותיכם עד עלי ועל צבי וצמותי וחסתי וכלתי כי צו ציום חזרי העטרה ליוסנה להיות אצ"ד ור"ו צקהילה קדושי הגדולי קראקא עם הגליל סלה ועל כל קציצותיה כן יזכינו האל יחצרך לטרתו ולעצדו ולתשלום חוקי ציונים האלו לא לקצן הון כ"ח לתשוקי עילאי כהנהגתי היטרי עד ציחת הנוסיה אונן :

והנה סימן הפנה שנה היתה ינידת הדין עמומה הוא שפטו שפ"ט וסימן שנת הששועה שנת חזרה העטרה ליוסנה ולמקומה ולכבודה הוא שנת ד"ת לפ"ק והזת נסתה צשטן וצרינה וצשעמה וצצט טוב כלום הקי יום טוב ליפמאן צלא"א ונו"ה נתן הלוי העללר זללה"ה :

## הוספה לספר מגלת איבה

מבן הגאון המחבר וצוק"ל ה"ה הרב מו"ה שמואל ז"ל :

אחרי כי הולמתי אכני שמואל צנו הגדול של רבינו הגאון ונו"ה יו"ט ליפמאן הלוי העליר זליק"ל . להוליא את העגילה הזאת לאורה אשר צה נכסתה ונעשה הנוסיה אשר עשו לו שונאיו . לקחתי לי גם הנולככה הזאת לכמוצ עד כונה גדלה ערמתי צעסק הזה . גם לספר הנועשה צהרצח הציאור צכונה ענינים כפלאים אשר קרו אז ואשר אזי ז"ל לא רלה לכותבם ונפני כונה עעונים . א) ונפני גדול עגרותנוטו ולדקתו לא הזכירם רק צנוניה צספרו זה הקטן . ב) ונפני כי לא רלה לפגוע צכבוד אנשים גדולים ותשוצים אשר היו אז עונה צחיים חיותן . ונפני זה נשאר הספר הקטן הזה עד הנה כספר החתום :

אך עתה כאשר באסף כבוד אזי הגאון זלו"ק"ל אל עונן . השצתי צלצי לצל אחיה לדיק יוסר ונשלמה הנוך ע"ה . אשר לקח נקס ונשוואי אזיו שנועי צן גרא ויואצ . אף כי נחל להם אצין צחיו . ע"כ הכני כותצ עתה הדצרים צפרטום ואפרט שנות האנשים אשר ענודו לנפנע לצביד אזי הגאון ז"ל . והרעו עי"ז כנעטו קט לכל ישראל הדרים צנדינה עספרייך . כאשר אכתוב צפה הכל צפרטות . אך צקלור נינוך . לונען יראו כל ישראל כינה גדול כה הנוחליקם . וכונה עצירות גורם הנוחלוקת : צכדי שיחיק האדם נונה צתכלית הריחוק :

**בשנת** טפ"ה לפ"ק צעת שתי אזי ז"ל עדיין אצ"ד צוין . סלחתי אזי ליסיצה הגדולה אשר צוין צנודינת לרפת וסם היה הר"י הגאון רי ונודכי צרי ונשה לוריא אשר היי אצ"ד צוירונושייא אשר היא ג"כ צנודינת לרפת .

# מגלת איבה

ולגודתי עם יותר ונדי שנים היינו עד שנת שפ"ט . והי' הלליח אותי בלימודי  
עד כי הייתי צקי בכל השנים . ובדי"ח סיון דהאי שתי קבלתי ונכתב וכבודי חזי  
ז"ל שאחזור לביתי . חזי ז"ל הי' אז חז"ד צפראג והיה צעוק וכבוד . בכ"ז  
עשיתי דרכי ונונין לפראג צרגלי . כי כן הי' אז הונחה צמודות חלו שכל  
צחורי היציצה חס דל ואס עשיר עשה דרכו רק צרגלו וסמולותיו לרורות על  
שכנו ונוקלו צידו . ובכל זאת הי' הליכתם צנוחה וטוב לצ . ח) ופני כי  
בכל ווקוס צואס בין קהלות ישורון קבלום בכבוד גדול . (ג) ופני כי הצחורים  
העשירים עזרו להצחורים העניים . ואכתי כחשצתי צין הצחורים העשירים ופני  
כי אצותי שלחתי עשרה כסף לחודש . והלכתי לביתי עם עוד חונטה צחורים .  
והנהלך הגדול הזה היה כחשצ צעיני כאלו הלכתי לטיול ולעונג ויותר גדלה  
סונחתי כאשר חשצתי צלצי טצקרוצ אראה את פני אצותי וטצקרוצ יראה  
כבוד חזי כונה גדול כחי בלימודים ודנויות כאלו רחפו לכגד עיני בכל הדרך  
אשר הלכתי . צו העת אשר צצית חזי גדול השצר ונאחד . כי כן אכחו צכי  
האדם דרכנו ותוניד אשר אלו סנחיס צנוחת שוא . ואין אכחו מתיכס לצ  
להסתכל ולראות כי שוא סנחיתו רק צעת כי רואים אכחו כי כצר כפלו  
צפח יקשו לנו אז כפקח עין :

**ובן** צחתי סנח וטוב לצ לעיר ווין . כי הילוכי הי' דרך עיר ווין ולא ידעתי  
כי חזי הקדוש יושב וטוונס צחתי וצתי כלחיס המרחיס אשר צה .  
וונעוחד להשפט לנויתה ח"ו :

**אך** הי' הנוקדים רפואה לנוכה . סיצצ על ידי דצר גדול אשר ונונו ילונח  
ישועה לחזי ז"ל כי קודם ציחתי לעיר טכצתי למוח וועע על ירק דשא  
אלל יער אי אשר עם ווקוס הטיול היפה לאכתי ווין . והוא לערך וייל ון  
העיר . וצעת הזוניר ונטיילים עם כל השירים . אך צעת הזאת לא היו עם  
טום אדם . ופני כי אז היה צעיר סנחה גדולה (פארחד) לכן היה עם דונונה .  
והנחתי חצולתי ונראשותי . וחשצתי דרכי צלצי לנוי אקדים פנים ראסון כי חזי  
היה עם חז"ד ווקודם והיו לו עם הרצה אוהציס וצין כה וכה סנעתי אחרי  
קול רעש גדול לוועק צקול הליכותו הליכותו כי אצדנו . הצנתי ורליתי כי שור  
צר (צופלאקס) אי ילא ון העיר ורודף אחר אשה עשירה וגצירה לעירה ליוניס  
ועונה רלה ג"כ אווננת ילדה וילד קטן על ידה . ושור הצר לא רחוק ונחם  
רק כעשרה קנה ויידה (קלחפעער) ורודף אחריהם צקול רעש גדול ובקלף רצ  
וסצת כעסו היו רק הונטפחת האדוונה אשר כשא האווננת עליה . ופני כי  
השורים זה דרכם לכעוס צעת רואם דצר אדום אדם . והנה צראתי זאת  
רלתי



# מגלת איבה

דלתי תיכף וחללתי הנוטפת וועל האוננת והשלכתי לרגלי שור הצר . והוא רץ  
אליה והתחיל לקורעה צרגליו ולזורקה צקרניו וצין כה וכה היו להנשים עת  
להתחצות תחת חילן אי . וצו השעה הגיעה המרכזה שלהם עם צעלה של  
האשה הלעירה הכזדה היא ונלוצץ צונלוצים יקרים נשא אותה הכזוד  
(ארדערין) למרכזה נורקס על פתיל נשי והוזה ספרו לו כל הקורות אותם  
זהליגו אותי ואנורו כי אנכי ונלילס . והשר הזה הי' ליר לרפת (גיהאדטער)  
ולא הצין לשון אשכנזי . ושאל אותי צלשון לרפת ווי אנכי . והשצתי לו ג"כ  
צטפה היא . יהודי וצן רצ גדול . כי צארצע השנים אשר הייתי צוין לנודתי  
לשון לרפת צנוצ . כי ויץ היא ונודינת לרפת והשר ציקץ וננונו כי אשע ענוו  
לציתו . ואנכי הודיתי לו על עוצ לצצו . גם רלה ליתן לי כקץ ולא לקחתי  
וזא שאל לי השר צוזה אשלים לך גנוולך . והשצתי לו . גנוולי יהי צזה טיהי  
צלצ כזודו ונשצצות ורעיונות נוצות על היהודים ולידע כי גם אנחנו יודעים  
לעשות נוצ צלי שום תקוות גנוול והשיצ לי השר צכל זאת אהה העלם .  
הנני נוכן תנויד להיות אוהצ שלכם . ואחרי כי היהודים נרדפים ונענים צזה  
הנודינה אזלי ידנון לך איזה דצר הנלרך ליצועה תוכל לצא לפני ואנכי אעשה  
עצורכם . כאשר עשיתם עצורי . כי אנכי ליר לרפת ויש לי כח גדול ללוות  
צפה . צקילור הרצה לדצר עווי צידידות ואהצה . ודרץ וננוני איה לנודתי לשון  
לרפת וגם נתן כתיבת (ארדעקסע) והרצה להודות לי אלך פעוויס כן עשו  
גם אשתו והאוננת ואנורו כי לר להם אשר אנכי יהודי צאם לאו היו ונלליחם  
אותו . ואח"כ נקעו להעיר לשנווח צשנוחת (הפארחד) כי נוקס דירתו הי'  
צארנוון אי חוץ לעיר צתוך גן חנודה (לוסט גארטין) אחת . אנכי לקחתי  
חצילתי והלכתי לרצע היהודים (יודין קווארטיל) . כי להיהודים צוויין הי' אז  
רצע ניוחד ועד צואי לשם הגיע זמן הלילה והחושך . ע"כ לא הכרני שום איש  
צלכתי . וצלצי גנורתי שצראשונה אקציל פני דודי אחי אנוי רי צרוך זאטרונער  
זכאשר צאתי לציתו ונלחתי כי צצר הדלתות נעולות ודפקתי על הדלת ופתחו  
לי וכאשר צאתי הציתה כוועע לא הכירוני כי לא ראו אותי זה יותר ונעשר  
שנים וכאשר הכירו אותי נעשה רעץ גדול ודודתי ילאה אל הפרחורר לצכות  
וצכתה צחחק גדול וגם דודי כאשר ראה אותה צוכה התחיל ג"כ לצכות . וגם  
שארי צני הצית רחיתי כי ונתלחשים אלו עם אלו צקילור לא שרו הרצה  
עד כי נתגלה הדצר ודודי סיפר לי צדנועות שליץ כל הנואורע חין ציכולתי  
לכתוב איך נצצר לצי צקרצי צשנועו הדצרים האלה . כי נפלתי ונאליגארונה  
לענויקתחא וכל שטוכיי ותקוותיי הנוצים ספו תנוו וכנוו אור הנואיר את השכת

# מגלת איבה

הליל אשר נכזה פתאום ע"י רוח חזק וכשאר רק חושך גדול נפארתי עונד על רגליי וכסתלק ונוחי חוש הרחות והטנוע והונה הסירו ונונו חזילתי הוסיבז אותי על הכסא והוסיגי לי בוס יין להסיבז נפטי וצבל זאת עזר יותר ונסעה תויונה עד אשר קצ רוחי אלי וזו התחלתי לצכות ולקוקן וכן יצאתי עם דודי ודודתי כל הלילה ודצרכו וזה וצבל רגע ורגע טדע לי ונהס עוד יותר איך רע ונור גורל חצי עתה אך לא ידעתי הקיבה ונפני ונה חסרו אותו צצית האסורין ע"כ לא ידעתי ג"כ איך ונה לעשות לטווצתו ולאכי ספרתי להס הסיכרות אבר עשיתי עם ליר לרפת וטונוח ע"ז ונאד אך לא היה ציכלתי לילך חליו עד כי אדע הטאת חצי כי אס צאונת חטא חטאה גדולה ונאד אז לא יועיל כל תפלה ותחונן לכן נגוור צלצי שקודס כל דצר ההכרח לראות פני חצי וכאשר אכנוע ונונו כי אין לו חסס אז אעשה לטווצתו כל אשר יהי צכחי . ליל צלחות ההוא היתה חור ל"ט תנוו והי אז עוד קודס דרישת וחקירת הכופטים דחצי לכן הי קשה לי לצוא לפכיו כי לא הניחו לצוא לפכיו אך חצוי עיר ווין וונה גס שארי צטרו וציוס הנוחרת ונהרתי לילך לפני חטווי העיר לחקור ולדרוש ונפני חיזה חטא נהפס חצי והוסיבו לי צדרך כלל כי אציך חוור בחין צו חסס כלל אך כפי אשר טנוע ציוס "א תנוו ונפי הקאללר כל חטאו הוא כי כתצ צכתי ספריו ונעדפי ונלך ולחס חנוודות נגד האוונט צלהס ונפני זה כעס עליו הקיר"ה והי יודע ונה יהיה ונה כי לפי דצרי הכתדלן שלכו רי הענא צ"ר ישראל יש לפחד שח"ו לא ילא ונה הנועשה גירוש כללי ח"ו :

**נפעמתי** ונדצרים האלה : א) כלטערת ונאוד חודות חצי צ) עד גדלה לערי כי יראתי ונאוד טלא ילא ח"ו צבלל חצי תקלה להכלל טולו .

ורלתי תיכף להסתדלן רי הענא צרי ישראל הכיל אשר הוא היה עם חצי אלל הקאלללר ציוס יא תנוו וטוועתי ונפיו ג"כ כדצרים האלה . ולאכי ספרתי לו הסיכרות שלי עם ליר לרפת והסיבז לי כי אינה חת כל זאת לצקוף . ולנעי' ההכרח להנותין עד כלות הדרישה והחקירה הראשונה . והנה האונת אגיד שאף כהיה לחצי צוין אוהצים רבים צין היהודים צכ"ז היה רק אחד אשר לרתו נגעה טד לצו צאונת והאחד היה חצי . כי כאשר טוועתי כי הוא יושב חקור באזיקים ולערו גדול עד ונאוד . חפלתי לטכוב אלל רגליו ולחמה האזיקים צידו צאויר . גס להפיג ונעט לערו ציטצי לפכיו . וצנעה"י אחרי ציוס כ"ח תנוו היה הדרישה והחקירה הראשונה . הללתי לי ציוס כ"ח תנוו לראות פני חצי :

**ע"י** הסתדלות גדולה פעלתי להניח אותי לראות פני חצי . וכאשר צאתי חליו



# מגלת איבה

יא

אליו ואלחתיו יושב על ונטחו וספר צידו. וצקוסי הכרתי אותו כי צארצע סנים  
האלו אשר לא ראיתי פניו קפץ עליו זקקה וחוויו פניו ולחיוו כונטכו צאורק  
ועיניו קונטו ועטשו ונצבי ושערו הלציו ככסף. וצאונת לא עיי הסכים הונעטיס  
האלה כדקן רק ע"י דאגותיו הגדולות ויגוינו הרצות ויקוריו אשר קבל צצצועות  
האלו. הקלור ונה כי כונטך עת גדול אשר הסתכלנו זה צזה עד כי הכרנו  
זה את זה. ואז קרא אזי צקול האתה זה צני יקירי שמואל ואככי השצתור  
הנכי אזי קדוסי ונפלנו זה לזה על לווארינו ודנועות חונות וקולדות ולגו וועיני  
לחוד עיניו וועיניו לחוד עיני. ואח"י שאלכי אזי לשלוני. ואמר תקותי צני  
כי צוודאי אתה לונדן גדול וי"ש אונתי. ואם אונת הדצר כי הצאת צידך פני  
התכטינין היקרים האלו הנך עשיר גדול צלי די. ויש לך די על הולאות דרך  
דחוקה צהלוכך וועה"י. וגם יהיה לך האולר הנווכן לעוה"צ. וצלעדי זאת כל  
עשירות עוה"י הוא כחלוס ינוף צהקילו צצוקר או כשצצת השלב צזורה הסונט.  
רחה צני זה איזה צצועות ונקודס הייתי אחד ונהאנסיס הנווללמיס צעולם.  
הייתי רצ גדול. אז כחוד. צעל אסוצ' וציתי היה ונלא כל טווצ. וכל גדולי  
הדור ונקדינין לפתחי. ואתה לפתאום נסתמו כל הדצרים. ולא כשאר לי שום  
דצר ווכל אלו. רק ונעט התורה ויראת שניס אשר רכשתי לי צעוול הרצה  
זה כשאר לי והוא שלי. עתה צני אצקט ונוך כונו שציקט ילחק אציו את  
צנו קודס ונתו. "עשה לי ונטעניס כאשר אהצתי ואוכלה צעצור תצרכך  
כפטי טרס וותי" וכוונתי שחאונר לפני איזה חדוסי תורה ונוה שחדקת צהיציצה  
לונען אהגה ונוך היינו ונחורתך. ואצרכך לפני וותי. כי וני יודע את  
אראך עוד הפעם. כי כפי הכשווע ידונו אוחודיני נפשות. צרוך דיין האונת:

**דדברים** האלה החרידו את נפשי עד כי כנווגותי צדנועות. ונה ונאור  
נפלחתי על גודל דצקתו ולדקתו. והגדתי לפניו כונה חידוסיס  
אשר חדטנו צהיציצה. ואח"י הגדתי לפניו דצר נפלא אשר חדטתי צנוק' סנהדרין  
פ"ו על הונטנה אונר ר"ו צצעה שארס ונלעער שכינה אונורת ונה הלשון אונורת.  
ואצי נהנה ונה ונאור ואמר לי כי הדצרים ונחיריס ככתיתנס ונקיני. ואח"י  
יש צני צנונחה וסקטו ונעטו כונו אור השונט הונחיר אחר גשם רצ. והצצני  
אללו וקופר לי כל הדצרים ונאלף עד תיו אשר דצר עונו השופטיס צעת החקירה  
והדרישה. והנכי כותצ עתה את צאות כפי אשר ילאו ונפי אזי:

**ביום** החנוול הוצחתי לפני השופטיס (קאנויסייע) וסם יצנו סנים עשר  
שופטיס ודורטיס. ראש השופטיס היה הקאנללער הדרישה והחקירה  
היח צכל חוקק וורת הדין. כי רלונס היה שאלא חייצ. וחפלט היה לחייצ

## מגלת איבה

ע"יז את כלל ישראל. וזאת ח"ו הייתי ככסל דצדורי ותקוצתי היו חוונרים  
שכל כלל ישראל אינם חושבים בצלם יותר עוז ונהרצ שלהם אשר אינו חושב  
את הנכרי לאדם כלל ונוונותו הפקר אללם. ואז היו ונגרסים את כל היהודים.  
אך ה' היה עם פי ולא דצרתי רק האונת הצרור ולא יותר:

**ראשית** ודון היה אודות הספרים. והשופט הראשי שאל ונוני. האתה

הוא הזקן ונחצר הספרים ונעדיני ונלך ולחם חנוודות ואתה צעלונך  
כתבת אותו. הסצתי אינני ונכחד צזה. אך הצרתי צלסון הקודש  
לא צלסון אשכנז. וצלה"ק יש לו כוכה אחרת אנונית והנועתיקים  
העתיקו אותו צסקר. הסיצ לי השופט. ידידי זה אינו תשובה. כי יש אללינו  
ונוונדים הרצה הנונינים היטב גם לה"ק והם העתיקו לאונתו. ופירושים  
זרים ונופולתלים אין רלונינו לשנווע והסצתי לו הנני יודע צאונת כי כוונתכם  
רק לדרוש ולידע האונת הצרור. ופני כי אתם אנשים ישרים תנונינים. אך  
הנועתיקים הם צוודאי שונאים לי והעתיקו צסקר ואנכי יודע צאונת כי רחוק  
לסון אשכנזי ונלסון הקודש כרחוק ונורה ונווערצ. והשופט הסיצ לי. כי צביז  
לא יכלנו לקבל את העתקתם לסקר ופני כי הנועתיקים הם שני יהודים לוונדים  
גדולים ואנשים חסודים. ואחד הוא דיין אלליכם והנה עפ"י הדין לא כלרך  
לנו עור לשאל את פיכם. אך אנחנו עושים לפנים ונשורת הדין ולא יותר.  
והסצתי יכול להיות שהשני אנשים האלו הנה דווקא שונאים שלי. ע"כ כלרך  
לעשות העתק חדש. הסיצ לי השופט צית הנושפט שלנו ההכרה שיאוננו  
להאנשים הנושפעים שלנו הכאוננים אללינו. ולא כלרך לנו העתק חדש. הסצתי לו  
א"כ הדצר אשר אין אתם רולים לשנווע ונוני תשובתי שיט לי להסיצ נגד ההעתק.  
לא כלרך לכם לדרוש ונוני עוד. חייצוני אתם צעלונכם שפנוני כחפליכם.  
ואם ידעתי כי לא תלוי צהלדקי עוצת הכלל לא דצרתי עוד דצר וזה. כי  
יתר שנותי לא נחשבים אללי כ"כ עוד כי אלטרך לנעננס לדצר נגד שרים  
גדולים כוונכם אשר כבודכם גדול הרצה יותר ונהושפט והלדק אשר יש לשפל  
ערך כונוני. אך עתה אשר צהרשעי לנשפט יסבולו ח"ו וזה גם כל אחי  
האוונללים אשר צכל הוודינה. הנני נשצע צסם הויוחד כי לא כתצתי ונעולם  
נגד אוונתכם חלילה רק נגד הגוים המכרים צתורה. אשר כחצו צצורח עולם  
צ"ה. ועטו כל התוניצות שצעולם:

**אם** הדצר כן הסיצ לי השופט. וזה צלע לכם לכתוב דצרים כאלה אינם  
כלרכים צזה"ז. כי עתה כוועטו כל האיוונות ונאנונינים צצורח עולם וצתורה  
ונן השנוים. וצפרטו ונדינות אלו אשר היהודים דרים צם. וא"כ לפי דצריכם  
שכוונתכם



שכונתכם להאזנות שהיו צונן ונתן תורה ואשר עתה לא כשאר ונהם צעולם  
 אף אחד כוונתם חללי כונו רופא רשר יחצר ספר א'ך לרפאות איש אשר  
 יש לו שנויה ראשים ועשרה קיצות . חאת יעשה רק איש ונשוגע והשצתי לו  
 הכה האזנות כונו שאונרתי כי כל כונתי הוא רק לאזנות הקדמונים וצבל זאת  
 אינני ונשוגע . כי דברי תורה אינם שוים לשאר עיני העולם . וחכוניו אונרו  
 ע"ז דרוש וקבל סבר . היינו ללווד ולכתוב אף צעניכס שאינם ונהגים צו"ז .  
 רק לקבל סבר על זה צויה שאנו עוסקים צתורתנו הקדושה . ונפני זה לוונדים  
 אכחנו גם קדר קדשים ועיהרות ודיני שנויעה ויוצל . ועוד דברים כאלה . אף  
 כי אינם כלרכים לנו צונן הזה :

**ואז** לא יכול עוד הונסנה (קאללער) להתאפק . ואשר עד כה יש צ ודוונס .  
 והשיצ לי . שצועה שלכם לא נחשצ חללינו כלל . אי' שנסצעתם שלא  
 עפ"י לווינו . צי' ונפני כי אדע צצירור כי אחס היהודים יש לכם חלף התיירים  
 לשצוע צסקר נגד המלכים . ג' צצר נשצעו שני יהודים גדולי ערך . היפוך  
 ונדצריכס . היינו שכל כוונתכם צספריכס רק נגד דת המלרית :

**מהדברים** האלה נפעונתי לוואוד . עד כי ירדו עיני דוונות והשצתי  
 לו אדון יקר . שקר כואת יכולים לחסוצ עלינו רק אכסס  
 כאלו אשר אינם יודעים ונוקדות דתינו צאונת ונהס גם שרים ושופטים אשר  
 להס יוהר כלרך לדעת שארי דצרים הנלרכים להס ונלדעת ההלכות והדיכים  
 והפירושים ונחורה שלנו . ע"כ לא ארצה לילך עונכס צווימוחס גדולים ופשטיס  
 רחוקים . אף ארצה לכס צפירוש איזה פסוקים ציחזקאל אשר הנציא ונוכיח  
 לוולך לדקיהו אשר עצר על שצועתו שנסצע לוולך כצוכדנלר ונחריצ ארלנו  
 ושופך דונינו ככחלים . ופשיטא שאנו ונחויצ'ים לקיים שצועתינו להוולכים החוקים  
 עלינו וגוונלים עונוו חקד . והכתוצ אונור שס (קאפיטול י"ז) וצזה אלה להפד  
 צרית לכן כה אונר הי' חי אי אס לא אלתי אשר צזה וגוי ונחתי צרשור .  
 והכוונה כי לדקיהו ציזה את השצועה שנסצע לוולך צבל ולא קיים את הצרית  
 אשר כרת עמו . לכן אונר הי"ה אשר העצירה היח דוונה כונו שצצר על  
 שצועתי וצריתי . ועוד אונור שס הכתוצ (קאפיטול כ"א) וסיה להס כקסס  
 שוא צעניכיהס שצעי שצעות להס והא ונחיר עון להתפש . הכוונה שכל השצעות  
 שנסצעו להכשדים לא היה נחשא צעניכס כלל כונו קסס שוא . וצאונת הוא  
 ונחיר לפני הי"ה גם כל יתר עוונותיהס ועי"ז צעלנו יפלו ציד שוכחיהס .  
 ופסוקים הרצה כאלו כוולאים צתנ"ך שלנו הנוראים צצירור שסיהודי ונחויצ  
 לקיים ולהוקיר שצועתו אף נגד עו"ג . ונה לנו לחפש ראיית הרצה הלא נראה  
 צעליל

## מגלת איבה

צעליל שקיימו היהודים שצעתם להצבעותם חף כי חמו אוחס. ועתה אדונים יקירים אך יכולתם להאמין אשר לחננו היהודים אשר עסקינו תוויר דצדרי תורה וסוצלים עצורה כל החרות כעצור על עיקרה. והדצר דוונה צעיני להסיפור שנוספריס אשר איש אחד לחס עם וולך אי' שצעה שנים צכדי שיתן לו צתו לחסה. ואחי"כ כאשר השיג אותה אחרי טפק דס רצ ונתה צציתו צרעצ:

**ואודות** שני היהודים אשר נצצעו כי כל כוונתי צקפרי רק עליכס המולרים לא עשו זאת ונאחצתס את הקירי"ה רק ונשנחחס חלי או חולי גס לכלל ישראל. ואי"כ סס חכמים נשחתיס אשר רחוי לקרותם וולטינים צסקר. וחכמים כאלו אינם רחויס להאמונים. ואין דצריהס רחויס להקבל חלל שופטי לרק כנוכס. וכפי אשר רואה חכבי שחחס ונאמונים דצריהס. אין לי עתה שום תוניה על אשר הרצה פענויס העלילו עלינו עלילות דס. אשר היח סקר גנור ושטות גדול והיח נגד דתינו הקדושה. ונראה ונה כונה לרק ונלילת הקדונוים החצה והשנאה ונקלקלת השורה:

**ייען** אשר ויאנור. חכבי אינני חולה לכנס דצדורים אודות עווותיכס הנסתרים די לנו אשר חנו רחויס צגלוי אשר חחס לוקחיס רצית וון המולרי צלי שיעור ועוכרים אחחס צעסקיכס אשר אין להס עחר. כן צעיירות וכן צכפריס צוודחי הותר זאת לכס עפי"י דינים החדשים ונרצנים שלכס (היינו עפי"י הגנורח) וזה ופני כי נחשצנו צעיניכס לעו"ג. ראשית השצתי לו. ונחריס חכחו גס עפי"י הגנוי גופח לצלי להחנהג צדיכס חלו נגד עו"ג שצח"ל וגס שצחי"י צזונן הזה. כי גס חלוי ונחורה שלויס לא תחיה כל נשנה. לא כחורה רק על ז' עונוין סדרו צארץ כנען היח הארץ אשר נתן לנו הי"ת צירוש. וגס וחס אחחס סרלו ללחחונן הארץ לא נעשה להס ונאווה רע. אך צטלוס וצוניסור החנהג עם האוונות אשר דרו צארלות אחרות. חף כי צהונק הזמן היו ככנעיס תחתינו ונשיצעדים לנו. צכ"ז לא לחלנו אחחס לקבל דתינו ולא ונענו וחס לעשות כל ונה סרלו לא הסתדלנו לסלוח תוויר ונסיחיס לחרלות אחרות להסית אחחס לקבל עליהס דת יהודית. סכית לא ידעתי היכן ונלחו רנויות כאלו רק צין היהודים. על רנויות גדולות לא ישאו השופטים פני איש ונה גס יהודי. ונרנויות קטנות לא ילחו קיים שום איש ואין שום עסק חפשי ונרנויות קטנות. כנאונר צן סירח. כיתר צין אצן לאצן כן רנויה צין קונה לנוכר. ואחד ונחכני יון הגיר לי כי השווקיס והירידיס סס ונקוונות ונעודות אשר יועדו סס החכמים לקצוע ווקוס טקס יצאו להונית איש את אחיו. אך יכוליס אחס לצאל ונוני ונדוע צחרו היהודים רק עסק ונחחור לצרו. חשיצ לכס. חס היהודיס לח



# מגלת איבה

לח יסחרו. אז יסחרו הטורכים צנוקונס. ותחת אשר היהודי יקח זוז חי יותר ונהרואי יקח האשכנזי סלע. ופני כי כלרך לו יותר ונלטהודי. ואז יכולים אתם השרים להשיצ לי. אשר ונאחינו הטורכים ונחויצים אנחנו לקבל אך לח ונאששים נכרים ונפרדים ונאחנו כאשר הם אתם היהודים. הולאחים ופני הנוילים ענה השר. ילד שלי אף כי הוא נתעצ ונאלח יקר צעיני הרצה ויילד נכרי אף אם יהיה צן יקיר. ונהה גם ילד נכרי נתעצ ונאלח כונו אתם היהודים. נא אדון יקר השצתי לו. אשיצ על דצריכם צנוטל קטון אם רק אתם תרשיני צזה. הנני ונרטה לכם השיצ לי. כי חפץ אנכי תוניד אשר איש הלךק ישאר גם לדיק צהשפטו:

**איש** היה צארץ עון עכיתיו. והיה עשיר גדול וגם היה לי צית יפה ולח היה לו רק צי צנים. ואחר נוותו הניח הירושה לטכיהם ותחת אשר היה ונהרואי שיחלקו הירושה כאחים כאנונים ולהיות ציניהם אהבה ואחיה. הנה לקח האח הלעיר כל אשר נשאר ונאציהם וגירש את אחיו הגדול ונפלטין של אציו ערוס ויחף. עד כי היה האח הנוגרש ונכרח לענווד אלל פתח הפלטין ולהסיות עלמו ונהפתיצין אשר זרקו אליו ונשרתי אחיו ונצית הנוצטלות. וכאשר נתודע אחיו גם ונהה ליום לננוע וננונו גם החקר הקטן והצווי הזה. היינו שלח יניחו אותו לענווד גם אלל הפתח. אך כאשר נתודע הדצר להנוולך כעס עיז ונאוד. ואנור הלח האח הנגרש ונפלטין של אציו. לפחות יש לו רשות לענווד אלל הפתח. ונפני שאחיו וננע וננונו גם זאת לכן יהיה הדצר עתה להיפוך. שהאח הגדול ידור צתוך הפלטין והאח הלעיר יגורש וננונו. והגדול אין לו רשות לגרש אותו לעולם ונהפתח ואם חלילה יגרשנו אז יוחזר הדצר כנוקדם. הכנוטל ונוצן ונאליו. אנחנו היהודים הננו לח הגדול ונפני כי דתינו קדוה הרצה לדתיכם ועתה נעשיתם אתם תקיפים ואנו מתרנו ערוונים ודלים ולא נשאר לנו רק הנוקחור סקטן ידעתי אדוני עוד יצואו עתים אחרות ונחשצות אחרות והאח הנגרש יהיה קרוא תוך הפלטין וגם יקראו אותו אל השולחן לאכול. וכפי אשר אנחנו ונקיים עוד עניינים גדולים ונהה יקרו אז. ואז יראו כל עוני הארץ כוהה יקרים דרכי תורתנו הקדושה ונולאים אהצת כל אדם:

**לדברים** האלה נתחלחל הנוטנה (קאכללעבר) ונאד ועיניו כוולאו דוועות ודברים ונחוקים הרצה ונהקודונים הפילו ונפיו. ואנור אלי רואה אנכי כי אתם רואים להיות רצ צעיר גדולה כפראג. ורואים אתם שיפתרסם שונכס צכל הארץ. כי יש לכם צינה הרצה. ואתם כולים להיות ונליץ עוז

# מגלת איבה

עצור דתיכם וקהלכם. אך לעינינו עתה איננו רוגע דיצורכם רק ונעט .  
ראשית אין רחמים צדין. שנית ונחויצים אכחנו לשפוטו כפי העת שלנו והשופטים  
אשר יהיו ציונים יבואו יאפטנו הם כפי העת ההיא. לעיני אין אכחנו יכולים  
להיעיז ולהחכים עולם ואלא צפעס אי. אכחנו השרים ונחויצים להכהיג את  
הנודינה עפ"י דעתנו ועפ"י לרכי העת כמו הוללוד שלווד עם הילדים רק עד  
ונקום קיד שכלס ונגעת וכאשר יגדלו הנערים ילעגו צעלונס ונלימודם הקודם.  
כמו כן יכול להיות צאונת שהדורות הצאות אשר יהיו יותר חכמים ונאחנו  
ילעגו ושההנהגות ונהושפטים שלנו עתה. אך הקילור וזה שאתם צעלונס  
נודים עכ"פ שאתם הנוחצר ספרי ונעדני זונך ולחם חנוודות. זה צעלנו די  
לפי העת והזמן עתה לחייז אתכם וכל קהל עדתכם ולראות שאתם שונאים  
גנורים לנו. ואתם נגעים רעים לפני הארלות שלנו ויותר אין לנו ונה  
לדצר עוד :

**והנה** תיכף הולכו אותי צחורה לצית הקוהר הזה. ועתה נקל לך לדעת  
שהנוסירה זאת איננו רוגע רק אלי כ"א לכל כלל ישראל. נחיי אין  
לי טום תקוה כוועט. וע"ז אין אזי ונלעטר כלל ונה לי לנות צחיור או  
צהקדם. האדם לנזיתה הוא עוונד. אך דאגתי גדלה ונאוד עצור כל קהלנו.  
כי ונתיירח אנכי ונאוד שלא ינזיח ונה ח"ו גירוש כללי. לך חונר לנ"ז שיעשו  
כל אשר ציכולתם לעשות. והנה יעקב אציו הכין ח"ע לשלשה דצרים לדורון  
לתפילה ולנולחנה. והם יכיו עלונס לשני דצרים. והצורח צ"ה צרחונו יהי  
עוזר לנו. אלה הם קלת דצרים ונהדצרים אשר דיצר אזי ענוי טם. ונפני  
כי ח"א לי לכחוצ הכל. ואנכי ננונתי צדנונות ונפרתי ונונו צקוטי גדול  
כפרידת הנשונה ונהגוף ונפני כי יקרו לי כל רגע ורגע. והלכתי תיכף להשתדלך  
די הענח צרי ישראל ונפרתי לפניו כל הדצרים כפי אשר שנועה אזי ונפני  
אזי והיכן הדצרים ונגיעים ותיכף עשו קהל ווין אסיפה וצעלנתם הלכתי לזיר  
לרפת טורעננט. הוא האיש אשר הללתי את הילד שלו את אשתו ואזונתו:  
**באתי** אליו צו העת אשר הכין ח"ע לכקוע העירה. שלחתי להודיעהו כי  
אנכי צציתו ונצקס לראות פניו. ותיכף צאותו רגע יאל אלי וקיצל  
אותי צאחה וריעות ושאל אותי ונה שאלתי ונצקסתי ונאחו. שאלתי ונצקסתי  
השצתי לו הוא שילס גוול ונאח כצודכס ועוד עם ריוח גדול. כי אנכי הללתי  
רק שלשה כפשות שלכם ואנכי הנכי ונצקס נכס שתלנו את אזי ונאח כל  
קהל עדתי וצדצרי את הדצרים האלה נפלתי לפני רגליו ורחלתי אותם צדנונות.  
אך אשר הישר הזה הענייד אותי ונן הארץ תיכף והצאחי לחדרו ויטצ טם על



הכסף וגם אחי השיצ על הכסף אללו ושונע ונוני זמחת כל ונשאלותי. ואז השיצ לי צה הלשון הנני ונצח להצורה אשר לא הכיח לי להיות חייב לך זון הרצה חזיק יהיה וקהל עדתך לא יגרשו. תיכף חסיה צעיר וארחה עם הקאכללער ואז ישתנה הדצר הרצה כי חנכי צח זכח עם לרפה ולרפת יש לו כח הרצה צפה ללוות ולהגיד צנודינה זאת. ואונרתי לו אם חקדכס גדול אלי. הנני ונצקש ונכס שדרושו ונהקאכללער ווי הם הונלטיכים כי כלרך לי ונאוד לידע זאת. לא לנוען לנקוס נקס ונהם רק להפוך אותם לחוהצים כי לנו היהודים גם שונא אחד הוא גדול ונכשוף חף אם יהיה קטן שצחאנשים. גם זאת חעשה השיצ לי צפנים שוחקים וטוץ. ותיכף ללכל צפעוון והנשרת צח חליו ואונר לו. צראשונה אקור הסוקים. ואח"כ תקרח לי את ונרגרעטעו היא אשתו. וכאשר עבר עת ונלער צחה חליו אשתו לחדרו. אשה ונכיר את האיש הלעיר הזה שאל אותה. הלח זה ונלינו השיצה לו צלהל. איזה הללחה הציתה אותך הונלך הטוץ שלנו צלל קורתינו הנני קורח אותך צקס הקדוש הזה ונלך כי צאונת אתה נחשצ צעייני כונלך. כי הללת נפשינו ונוות ולא רכית לקבל שום השצת גנוול. כונו הונלך אשר נראה לנומו. והשצתי כי אי הללחה הציתי עתה לציחכס. ואם לא קרה לי עתה כזאת אז היה טוץ לי להשאר תנויד צלי חשלוט גנוול ונכס להיות נחשצ אלליכס כמו ונלך הוושעי. כי התענוג הזה טוץ לי ונאלפי זהב וכסף. אך עתה הכה חיי חצי חצי עלי הרצה ונוטוג נפשי וכה הרצה יותר וצדצרי הדצרים האלה הרצתי לצכות עד כי לא יכולתי לדצר עוד:

**אך** אישה ונלח את דצרי וקיפר לפניה צקיור נורץ כל ונצוקשי וכל אקווי. וגם נתן צינה צלצה כי יהיה כלרך לזה גם עזרתה היינו שתיקע גם הוא עונו להעיר ולדצר עצור זה עם הקקרית עלווה. כי אשה עם רעותה יכולה צקבל לפעול הרצה יותר ונאנשים גדולי הערך אשר לפעוים הם ונחולקים ציניהם צדצרי ונדינה. נח ידידי יקירי אונרה לי האהבה העזה והחונה לאציק אשר הרחתה עתה. אינו קטן צעייני ונהטוץ אשר עשית עונו. לא תדאוג עוד לחנתי פנינו חכי וצעל נהיה ונלימים ופרקליטים טוצים עצור אציק וקהל עדתך. וצו הרגע צחה הונרכזה ויטצו צתוכה וגם אחתי הפלירו שחשע ג"כ עווס לעיר ונפני שחגיע זון הלילה והדרך רצ להעיר. וצנושך הזון הקטן אשר ישצתי עווס צנורכצתם היה לי עת ונחלי לקסר לפניהם את דרכי חצי צאונת וישר ואת קס גדלו הוהולל צכל ונדינת אירופייח איח ואפריקא:

**ובצאתי** והנורכזה הוכרחתי לרסוס להם עם עני עופרת את שוני והנונוער  
 נצית

## מגלת איבה

נצית ונגורי ונחתי לצית ונגורי צטנחה הרצה יוחר ונאשר הלכתי ונונו .  
והודעתי תיכף לאצי ע"י השתדלן ר' הענא צרי ישראל . כי לו היה רשות  
לכנס אליו בכל עת קרלה ואכבי כמעבצתי צצית וודי ר' צרוך וחכיתי צכל  
רבע על הקריאה ונחת ליר לרפת ודוניתי הלילה הזה להלילה אשר קרה  
זה נס פורים אשר עלינו כאונר צלילה הסוח כדה סנת הונלך . וארז"ל כדדו  
עליונים ותחתונים והיינו טצלילה הזה כדדו צטננים ונארן כי צטננים צקשו  
ונלש"ש ונלפני הקצ"ה עצור ישראל ונארן לא ראו סינה צעיניהם אחשוורט  
הונן ונרדכי ואסתר וכל היהודים אשר צטנן לעקו והתפללו צלילה הזה וכן  
ה"ג"כ עתה צלילה הזה לא ראו סינה צעיניהם לא חכבי ואצי ולא כל יהודי  
ווין כי אללס היה לוודאי אשר ידונו את אצי לנייתה וכל קהל עדתס לגירושין  
גם ליר לרפת ואשתו והקיסרית והנושנה לא יישנו צלילה הזה צעת ונחר צענה  
השתיס עטרה צא ונשרת ליר לרפת לקרוח לי :

**בלב** ונלא תקוה ופחד רלתי אליו צרגל ולא לקחתי עגלה לנכוע אליו כדי  
שלא יודע לנסם אש אנה הלכתי . כי הלך טכנגד טוורו ונספר לעדי .  
נחתי לציתו עיף ויגע ופני חוורו כונת וטס הוכרתי להטעכז עוד צפרוזדור  
כחלי טעה והזונן חקטן הזה היה גדול וארוך צעיני כונו טנה טלינה ואח"י  
יל אליו הליר ואונר אליו בן אהוצ אציך יהיה ועדת קהליך לו יגרשו רחס  
ירחוו ולא יגרס ונוקונוו אף אחד והעונט יתחלף על כסף ואלו ידעתי זאת  
ווקדם לא היה כלרך על זה אף פרוטה אף עתה כצר הלך הדצר בגדולות .  
כדצירו החיה את רוחי ונטקתי טפת צגדו ונגודל הטנחה הרצתי צכות ואח"י הוליכני  
תוך היכלו וסיפר לי הקצ"ה ונהנאורע . אך צתנחי שלא יודע ונה לע"ע לנסם  
אש וגם ליה אתי טאצוא אליו צעוד ח"זה יניס וחו יגיד לי צצירור ופני  
ויה כעס הקיר"ה על אצי ועל כלל היהודים ווי הנה הונלטיניס ונה היה  
כוונתס צזה ואיך יתנהגו עונס ונעשה כי יט עוד לעשות הרצה צזה ורלתי  
להודות גס לאשתו אך היא היתה אז חולה קלת וצכן הלכתי ונונו כאלו  
כולרתי ונחדט כל זאת היה ציוס כ"א טנוו :

**בהיש** הודעתי זאת לאצי והחייתי את רוחו וציוס ונחר כ"צ טנוו ילא פסק  
הדין ונהקיר"ה כפי טכתצ אצי כצר צספרו זה הקטן ונגילת ח"צה  
הגס טצהפסק דין יט הרצה לרות וציונות צכ"י קצלנו עלינו את הדין הקסה  
כונו יקורין של אהצה וחפלתי לרון תיכף לציתונו לרלות פני אנוי אחי ואחוותי  
ולטנווח עונס יחד על הנס הזה אך הוכרתי להטאחר עוד צווין ולרלות עוד  
הפעס את פני ליר לרפת . ויוס הזה והלחה היה לי רשות ודרור לרלות



תמיד פני אצי. וציונים ונועטים הלכתי עוד הפעם לצית הליך וגם זאת הפעם קבל אחתי צטוונה רצה והיה אז שנוח הרצה ונפכי כי קיבל ציוס הסוה ליר ונווהר שלוח ונחת ונלכו לדוויג הארבעה עשר ונלך לרפת להודיעו כי נסח אותו לראש שרי הלצח (פעלדווארשאל) על כל לצאות לרפת וצכ"ז לקח לו ונועד האיש הטוב הזה הדגול ונרצה טורענכע ציוס הזה אשר צאו אליו כל שרי הטלוכה לצרכהו צונסנורתו החדשה לדצר עוני צהיכלו יותר ונשעה תנוונה : **רבות** טוועתי ונווני וחד ונעטו אספר פה. והס תוכן הדצרים ונכל דצריו הרצים דע לך אונר לי. טכל דצרי הנוסירה הוא עלילת טוה והוא רק לונורו על אציך עלילה להטגולל עליו וצאונת אציך הוא נקי ונה וחינו אשם צזה כלל כי לא כתצ טוס דצר רע צספריו וגם כי לא עתה הוא העת אשר יתנו לצס לדצרי אוננה אשר הם לא ונעלים ולא ונורידים צעניכי ונדינה אך צעלילה זאת לפוכה ונחצצה אחרת אך ישארו דצרינו צקוד צינינו היינו כי השרים הגדולים צוויין. השרים הגדולים הכני אונר לך אך טונותיהם לא אגיד לך השרים האלו היו להם ההללחה לחכוצ והס חייצים כ"א ונהס לערך ארצעים או חנוינים חלף דינרי זהב להיהודי העטיר רפאל אשר היה גר צוויין זה חיזה טנים ועתה דר צפראג. צעיר אשר אציך הוא עתה אצ"ד טונה והכס אציכס עשה טעות גדול להכעיק את הגציר הזה ונעשה לו טוכס ע"כ רלה להעציר את אציך ונרצנות ולא הניחו אכטי העיר לעשות זאת ונעשתה ונחלוקת קטנה צהעיר אורות זה ונחחלקו ללדדים צכן גונר הגציר צלצו ציחד עם קייעתו הקטנה לפעול זאת ולהוליא נלחוטו לפועל ע"י תקיפות ודיין אי ידוע לכס טונר רי יוסף טור. ואיש ידוע טנוו רי אציגדור רעכעקס טניהס לונודים גדולים וגם יודעים לשון ודרכי הנוטפטר של הנודינה והס ג"כ טוכאים גדולים של אציכס הם היו לעזר להגציר הכ"ל דצצר הזה והס העתיקו ללשון אשכנז חיזה עניינים ונספרו של אציכס להראות צזה כי הוא נזיק גדול להנודינה והגציר הכ"ל פכה צכלי זין הקטן הזה להשרים הגדולים אשר הם צעלי חוצותו והצטיח להס עצור זה לקרוע חיזה טע"ח (וועקסלין) אשר יש לו עליהס אס רק יעזרו אותו להנלחון שלו וצכן היה הדצר הזה לכלי זין הנוונית כי גם צלעדי זאת הם אינם אזהבים להיהודים ונוולס והס צהנוסירה הקטנה התיא פעלו כ"כ אלל הקיר"ה הטוב עד אשר היה צדעתו לשפוט את אציכס לנזיחה ולגרש את כל היהודים לצד הגציר הכ"ל אשר הוא נחשצ לחלפן החלר (הויף אגענט) וכאשר דצרה אשתי עם הקיכרת עצור זה ואכני כנוו כן עם הנוטנה (קאלכלער) הטצתי את הדצר היינו כי אציכס ישאר צחיים וקהל עדתכס ישארו צארלס

# מגלת איבה

אך לזנוען לא יהיו השמים לבזו היה ההכרח להיות כך שהקיר"ה הקיל את דבר  
הנושפט והחליף אותו על עונש כסף ונפשי זה כלרך שלא לפגוע גם בכבוד  
הנושפטיים האמת ונפשי שגם בוונתם לא היה על דין קשה כזה שנית תקשר  
עם כבודם גם כבוד השמים שליטת כי הדבר לבי"ע צקוד ע"כ ההכרח לעשות  
עליו כונו שלא תדע ווי ווי הם האם אוכל לספר לכל הפחות לחצי שאלתי  
ונונו רק לחציך הקיץ לי והוא יראה בכל עוולו להסלים עונם אז יכול להשיג  
קילות גדולת דבר התשלומין של כסף העמוסים וגם יכול להיות שאולי זהונושך  
הזנון ירשנו להיות גם חצ"ד צפראג :

**כדברים** האלה דיבר עוני האיש הטוב טורענכע יותר ונשעה רלופה  
ואח"י הוליך אותי לחדר אשתו כי רליתי להודות גם לה אך  
היא לא רלחה לטונוע ונוני שום הודיה כי חשזה כל עוצחה רק לתשלום  
קטן נגד עוצתי עונה זכן בקשתי וזהו רשות לבוא לפניהם עם חצי אחר אשר  
לא לחפשי כי חצי לא ישקוט ולא ינוח עד כי יראה ויכיר עוצה להאנשים  
אשר גוולו עונו רצ חקר אנכי חושב השיצ לי הליר כי אנחנו כיסע ונפה עוד  
קודם שילא חזיכם לחפשי ולקח ונוני צרכת הפרידה ואח"י צחתי אל חצי  
קפחתי לפכו כל אשר דיבר אלי האיש טורענכע וכל אשר יען חצי קבל  
זאת ציטר ולדק שלא ידבר אף דיבור אי קשה לטווליו ורודפיו רק ונקר דינו  
לשנוים ויש צנומחה :

**ידי** צעוד עטרה יוים לקחתי צרכת הפרידה ונאצי ונשעתי לפראג לטונוח  
עם חוני אחי ואחיותי והנה אך צקוטי הכרתי אותם כי פניהם נשטמו  
הרצה לרוע ונפשי הלער והצביה הם נחודעו רק צלשטה יוים קודם ציחתי  
והנושפט אשר חצי יאחר צחיים והתחילו לנוכר החפלים היקרים ולקצן כסף  
הפדיון ונשארתי צפראג עד כי חצי זא צחזרה לפראג צשלום צצויה"כ שנת  
ש"ל לפ"ק והנה אנחנו קבלנו דחקיות ועניות הרצה כי שכירות לא נחנו לנו  
עוד וכל אשר הי צחפטר לעשות וזה כסף וזונון ונכרנו לשלם את כסף  
הפדיון צכ"ז הי חצי צנומחה דיבר עם כל אדם צספ"י כן גם עם טווליו  
ועשה עליו כאלו לא ידע אשר הם רדפו אותו ונחל להם צחנות ובלב שלם :  
**א**לתי ונשפט ה' ותוצע עלצונו של ירליו הרצה יותר ונהרה ונאשר תוצע  
עלצונו כונו שאר"ל שנוש ירח עווד זבלה עד כי ינקום ה' ונקרח ועדתו  
על אשר ציזו את ונשה רצונו עליו השלום \* ) וכן היה ג"כ עתה כי ראו  
בחוש

(\* ודרש פי לך לך ל"פ ואצרכה וצרכיך ונקללך אלו ח"ר ירונים החניד הקצ"ה בכבוד  
של לדיקים יותר ונכודו . צכודו כתיב כי ונכדי אכנד ובזי יקלו ע"י אחרים וככוד של  
לדיק כתיב ואצרכה ונצרכך ונקללך אלו אנא ע"ש :



צחוק לעינים כי כל האנשים אשר היו צהלר שכנגד חצי נוחו צקלור יונים  
 איש אחר חציו גם קטנים לא חננו כמו שאומר המדרש צפי קרה אומר ר'  
 צרכיה כונה קשה הנוחלוקת צ"ד של ונעלה אין קונסין אלא וצנן כי שכה ונעלה  
 וצ"ד של ונעלה וצנן י"ג צנוחלקותו של קרה תיטוקת צני יוון נשרפו וכצננו  
 צשאל תחית דכתיב צס הס ונטיהם וצניהם ונפס וגו'.

**בימים** ההם חלה הגביר ר' רפאל ורלה חצי ליך אליו לצקרו צחליו כי  
 הוא הי' נוקדם א' ונאוהציו הגדולים. אך לא ונלא עו צנפסו ונפני שלח  
 יחשוב כי הולך לחזות צו נקס. והנה צאותו עת שאצי יושב וחושב אדות זה  
 צא אליו סוכן צית הגביר וציקט וננוו צשם הגביר טיעריח לצוה אליו כי יש  
 לו לדצר ענוו דצר כחון ותיקף הלך חצי אללו ונלא אותו סוכב צנונתו ונפסק  
 הרצה ובאשר ראה אותו הגביר אומר לו אהצי נוקדם ונאזי חכני יודע שאחס  
 יודעים שאחכני הייתי הרודף שלכם ועשיתי לכם פחדים גדולים חכני לקחתי  
 ונכס בצורכס חכני עשיתי אחכס דל וחציון וצנועט קט הרעתי להכלל כולו אך  
 צכ"ז הי' הוא היודע ועד כי לא הי' כוונתי להרע כ"כ רק הדצר הוא כמו  
 שאונרים העולם תן להטד אלצב אחד ועי"ז וננשיך הוא את היד כולו. אהצי  
 יקירי חכני אומר לכם באשר אומר המן לנודכי כי יוחר פעלת עם קוון קנוח  
 שלכם הרצה יוחר ונאשר פעלתי חני עם רצות כסף שלי כי הי' ענוכס  
 והזוון לכם הרפואה קודם לנוכה. וחתה איש קדוש רחמו כל עלי ועל נשנתי  
 ותנחלו לי וגם צקשו עזורי את פני הי' כי ירפא אותי ונחליי לנען חטיב  
 את אשר הרעתי. וגם הרצה ונאוד הגביר ר' רפאל לצכות צעת דצרו את  
 הדצרים האלה וחצי השיצו לו חכני ונחל לכם צלצצ שלם וגם צקט עצורכס  
 ונחת פני הי' לרפאות אחכס ונחלייכס:

תם



# תולדות יו"ט

(ונאמן ולהלכה היא דברי המדפיס בוילנא יתהאל"ל קאליעלענאגין)

## תולדות

אדוני אבי זקני הגאון האדיר וכו'

מו"ה יום טוב ליפמאן הלוי העליר זצ"ל

מחבר סי' תוספת יום טוב על המשניות ועוד כמה חיבורים

מולד לאציו הרב ווהר"ר נתן הלוי העליר צננת סל"טו לחלף השסעי צעיר  
 וואללערשטיין צארץ אשכנז כתגדל צצית אציו הרב הגאון האשכל הגדול  
 מודע ציהודה וציהראל גדול סונו ווהר"ר נוסה הלוי וואלירשטיין אשר היה  
 רב על כל וודינת אשכנז כי אציהו הרב ר"כ ונת צלח עתו (ציהותו צן ח"י  
 סכים) צטרס עוד רחה את צנו הג"ר יונ"ל. כי צוותרו הכי אשתו הרה (ח  
 ויגדל הי"ל ויגוול על צרכי התורה וסיועס ת"ח גדולים ונוליכים ה"ה  
 הגאון ווהר"ל ופראג ז"ל אשר יזכירו לתלה פעונים רצות צספריו. ואח"כ  
 ה"י תלמיד הג"ו יעקב גינלצורג אצ"ד ור"נו צעיר פרידלחנד או פרידצורג (3  
 צננת סכ"ז) (צהיות הגריוט"ל צן ח"י סכה) נצחר צעיר פראג לאחד  
 וודייני העיר לדין ולהודות צפני רבו ווהר"ל ופראג אשר ה"י צעת ההיא אצ"ד  
 סס (כסנתים אחרי סויו ופוזנא לפראג) וצננת ספ"ד נתקבל לאצ"ד צעיר  
 ניקלצצורג ואחרי ססה חדשים נתקבל לאצ"ד צווינא וה"י סס עד סנת ספ"ו,  
 סס השתדל לפי הונוסלה צעד היהודים, אשר נגזר עליהם, לצל ידורו צנוקוס  
 וניוחד להם לצדם, כ"א פולו לכל רוח, והונוסלה עתה און לדברי הגריוט"ל  
 ונתנה ליהודים סס את ווגרץ לעאפאלדשטאדט לוקוס ווגורתס (ג)

צפורים

(ח) עיין צשו"ת מנח דק ס"י ל"ד וסוף דבר לספרו פו"ט וצחקות ספרו  
 לורת הצית ותוספת יום טוב כלאים פרק ט' ונשנה ז' והקדמת ס' ילקוט סענוני ספד"ט  
 סנת סס"ט וצחקותו לס' נענדי יו"ט וד"ח.

(3) עיין גל עד צצחקותה, ועיין הקדמתו לפירשו תו"ט וצתו"ט כחצות פ"ח  
 נ"צ נדרים פ"י נ"ג ונחות פ"ד ונ"א סס פ"י נ"ג נגעים פ"ד ונ"א סס פ"ג ונ"ה,  
 ונענדי יו"ט צהלפות קטנות ה' ס"ח ס"י פ"ח, וסו"ת באונים צתראי ס"י יו"ד. וצדצרי  
 חמודות צרכות פ"ה אות י"ו. סס פ"ז אות ס"ז ותו"ט נדה פ"ה נ"ג וכפי דבר הגאון  
 חיד"א צשה"ג ה"י גם תלמיד הגאון ר' שלמה אפרים וולגטשין צעל עוללות אפרים  
 והדצר ל"ע כנו"ס צנוס' חולין צדצרי חמודות פ"ג אות ר"ל וז"ל ונועשה אירע פה  
 פראג צינני האצ"ד ווהר"ר אפרים ז"ל וכו' וענדנו לננין וכו'. ואם ה"י ונורו ורבו  
 לנה יגרע וולכצדו ולכתוב וורי כאשר יכתוב על ונורו ורבו ר' יעקב גינלצורג. ועיין  
 עוד צשה"ג כי ר"ג ונעיר פרידצורג ולא פרידלחנד. והנהר"ל ופראג לא ה"י רבו וכן  
 נראה מדיק לסונו כי על ר"ג יכתוב וורי. ועל ווהר"ל ופראג ונוריו. וד"ל  
 (ג) האק צהערותיו לספר גל עד ענווד ס"ה גרעטץ ח"י עמוד וי"ד.



(יא) ויהי גם חוקר גדול ונעלה כמדע ונספריו הקדושים וכבר צייני עלונויו בעודנו באצו ילך רך צשכים חצר ציאורו על צחיכת עולם להצדרש"י וכן הי צקי צספר האלים להרצ יס"ר ונקדיח ונציחו פ"פ צספריו הקי וכאשר יורה גם ספרו פרשת החדש על ה' קידוש החדש להרנצ"ס ז"ל על חכמותו צסוד העצור . כצודו הי' גדול ויקר ונאד ויהי לכס צקרצ חכנוי ישראל ציינוי וכל רצני דורו כצדוהו ויעריליהו וירונווהו צנוו פיהס כאשר כראה כי הונדקק הפלוסוף הנופורסס ווי' סנואל ארקולטי ונארץ אינאליא צעל ספר ערוגות הצושס סלה לו את ונודורותיו לספרו אשר עטה לנוחה אף כי רצ הנרחק ציינוו (יב) גם הגאון לנוח לרק ונעיד עליו סה"י יודע וננהגן סל ישראל כוי' (ראה לנועלה צהערה) וצכ"ז לא גצה לצו ולא רונה עיניו וכל ונעשיו לנ"ש כי גאה זגאון סכאה כפסו ועוד יתרה עטה כי הספיל כצודו להצר ספר ארחות הייס על ווסק וספר צרית ונלח על הלכות ונליחה צספת זארגאיש לנוען יצינו גם הנקיס ונצ"י צקראס צס . (יג)

צהיותו צעיר פראג לקחו הגציר ונור"ר אהרן אשכנזי ראש צית החולים אשר שס לחתן לצתו (יד) ואחריה לקח לו לאשה את וורת רחל צת אחותו סל הג"ו פנחס הלוי הרננץ גיקו סל רצינו הרננ"א ז"ע ותסר לו אשתו וסלד לו צן את הצכור האלוף ונ"ה ונטה פראג (נו) ואחריו ילדה את האלוף ונ"ה סנואל ונצריסק סדר צננורצו (נז) ואחריו את הגאון האלוף ונ"ה אצרהס אשר הגיס צילדותו את ספר ונעדיו"ט ונולד צפראג סנת סע"ה והיה חופס יציבה צקי סקאלא (יז) את צנו הסליטי הלזה ונזכיר אציהו הגאון צספריו לתלה ולתפארת לרוב (יח) ואחריו את האלוף ונתי לוי צצריסק (יט) ואולי עוד צן חנויטי ילדה לו אשתו אשר לא כרעהו כי צקוף ספר פלפלא חריפתח כחצו כצרים האלה גם יענוד על הצרכס יתיק וחסים יהודא ליצ צן הרצ הנוחצר

כ"י

(יא) מעדיו"ט ברכות פ"ב אות ז' ועוד בכ"מ .

(יב) תו"ט תמיד ספ"ז .

(יג) גם את הסי' מגילה איבה כתב הגאון הזה בעצמו על ל"א זשארנאני ברשון נקוי וצחה לסען תעמוד למזכרת עולם לבניו ובנותיו אחריו וזכר התשועה הגדולה שעשה ה' עמו ואשר קבע יום משהו ושמחה ביום פדות נפשו בדרי"ח אדר עד בוא ינון משיח צדקינו

(יד) גל עד עמוד ס"ז

(טו) תו"ט עוקצים פ"ג מי"ב

(טז) שם ברכות פ"ב מי"א ועוד בכמה מקומות

(יז) בסוף ספר מעדיו"ט ועי' בס' מגילה איבה .

(יח) תו"ט פאה פ"ו מי"ב כלאים פ"ג מי"א מעשר שני פ"ה מ"ו שבת פ"ו מי"ב שם

ושם מ"ד סוטה פ"ט מי"א מנחות פ"ז מי"ג .

יש תו"ט מקאות ס"ט מי"ג .

# תולדות יו"ט

כ"י אשר נעשה לחציו סניף בהגותו הדפוס ויקרא צספר השם יתצרך יגדלתו  
יזכרה לחורה ולחופה ולנועשים נוצים אמן :

צנות הגרונ"ל הכה נורת רחל (ככרחה נוחשתו הרשונה כי שונה דוונה  
לשם אשתו השניה) אשת נוסר"ר אהרן הלוי וירלס (כ) זן נוסרר"י קאפיל  
נועיר ווינא וגם דרו שונה. צתו השכי' נורת כיסל אשת הרצ ר' זאז קלחזועק  
השלישית נורת רייזל אשת הרצ נוסר"ר יעקב יוסף הכהן ראש הישיבה צעיר  
טוריקק הרביעית נורת רבקה אשת הרצ נוסר"ר לזי הירש צהר"ר שלום ונעלס  
אשר נות ציוני עלונו צעיר קרחא החנויטית נורת דאצריס אשת הר"ר טמואל  
זן נוסר"ר יעקב צת טצע צפראג וצת אחת כשוה להרצ האלוק נוסר"ר  
יחל נוצריסק בין וכד להגאון הצ"ח לזי הרצ האלוק נוסר"ר טלונה זלמן  
חותן אל"י הגאון האמתי רכצה"ג נופת זנונו נוסר"ר יחאל קאלינעלינציגיין  
צעל-ספר כנסת יחאל (כח) גם הי' לו לרציו אל"י המו"י ז"ע אח הרצ  
הגאון נוסר"ר יוסף טה"י דיין וראש ישיבה צלצו ונות צנסת ת"ט צפראג (כצ)  
זכה יתר כיכי וכדי אל"י הגאון המו"י ז"ע הלזה למוספתו עיין צבי תל"ס  
נוערצ הגרדט"ל ט"י :

ציוא אל"י הגאון המו"י ז"ע לקרחא צנסת ת"ד עוד היה הגאון  
צעל נוגי טלונה צחיים חייתו וכהן פאר צנוצרת ראש הישיבה וחיו יחדיו  
צטלום כארצעה טכים ונוולאם הסכנות טכיהם על ס' זרע צירך גם על ס'  
פתח עינים על זער הדפס צקרחא טנת ת"ז נוולאם הסכנות טכיהם של הנוג'ס  
זהמו"י והסכנות המו"י היו צרחוכה וחל"י הנוג'ס ואחריהם הגאון נוסר"ר וון  
אצד"ק ווינא (כג) וצמות הג"ו יהוסע צנסת ת"ח כצחר הג"ו יוע"ל להיות  
ראש הישיבה צנוקומו ורף כי טתי הנוצרות האלו היו על טכנו צכל זחה הי'  
עני צחותו טעה אס ינרצ פזרונו אר נוסר"ר כי צאנות עני היה זחה לא דע :

ספריו

(כ) ע' הקדמת המו"ל ילקוט שמעוני ספד"א ת"ט . ?

(כא) זרע ברוך בעל אהותו בהקדמותו ומכתב יחש ישן .

(כב) כיצת קודש חוברת ב' ציון צ"ט

(כג) והביאו אל"י הגאון המו"י ז"ע גם בהגותו למור אה"ע ס"י קכ"ט והעירנו  
ש"ב יד"י הגרד"ט האפרתי ש"י כי הדבר הזה שכתב שם אל"י הגאון ז"ע בשם הג"מ יהושע  
מקראקא שהסכים ג"כ ע"ז בענין שינוי שם אביו שפסקינו להלכה שאין אדם יכול לשנות  
שם אביו והג"מ יהושע בעל כג"ש הנז' הסכים יחד עם זקנינו הגאון המו"י ז"ע שאם  
החזיק ימים רבים בשינוי שם אביו יכול לשנות וז"ל חילקו שם בין שינה לחסר עיי"ש אשר  
כ"ז נעלם מיינו כו"כ גאונים גדולים בתשובותיהם שפלטו בזה בענין שינוי שם אביו ונעלם מהם  
דברי שני האריות האלה הגאון בעל מג"ש וזקנינו הגאון המו"י ז"ע וכבר העיר זאת ש"ב  
הגרדט"א הנ"ל לפני כ"ק הגאון מהרש"ק ז"ע והודה כי לו שמו עין נאנוי הדור המופלגים  
בזה את דברי המו"י כי עתה הוקל מעליהם טרחם והיי להם על מי לסמוך :



## ספריו אשר חבר הרא המה :

(א) לורת הצית או לורת ציה הנוקדט פ"י על צנין הצית ציחזקאל ושיעור כל מדותיו ותואריו וחדריו וכו' עם כל הליורים נדפס ראשונה בצוק ס' יחזקאל צ"ח: (פראג סק"צ) עוד כ"ל עם צאור ונדות המוצח והכצט ע"י הרי חליה צרי לצי הירט פפר"ח עד"ת. עוד כ"ל עם חוספות ליונים וליורים להרי נטסה חיזויער הורחדנח תקונ"ט.

(ב) חוספות יוס עוז ציאור על טסה קדרי ונטסה נדפס פעס ראשונה צעיר פראג טע"ז וטכית צהוספות רצות ונחתו קראקע ת"ד. ועוד כונה וכונה פעניים.

(ג) וועדני וולך ולחס חמודות הוא טס כללי לחצוריו על כל הלכות הר"ט על הט"ס הי חלקים ח"ח כולל הלכות הר"ט על ונקי צרכות והל' קטנות ונקי חולין וצבורות ונדה וככלל צס הלכות ונקואות וכלאים ועל טוליו ונלונטה פירט"י וכיווקי יוסקף או פי הר"ט וצי פירושים הכ"ל על טני לדיו ונכללו צס רוב ספרי ונלצוטי יוס עוז הסגות על הלצוטים וולד האחד "וועדני וולך" הגהות ופלפול צחריפות וולד הטני "לחס חמודות" לאסקוי טוועתתח להלכה וחסקי חדטים ונקרח צטס פרטי "פרי ונגדים" ח"צ ככל הנ"ל על קדר וועד צטס פרטי "נופת לופים" ח"כ ככל הנ"ל ע"ס נטים צטס פרטי "חטיטות" ח"ד על כל הנ"ל ע"ס חיקין. צטס הפרטי "פלפול חריפתח". ח"ה קילור פסקי הר"ט על כל הט"ס לרי צעל הטורים. החלק הראטון נדפס פראג טפ"ח. עוד כ"ל וונקוס וועטה טהיה הוסצ טונו "וועדני יוס עוז ודצרי חמודות" פיורדח תק"ח. עוד כ"ל על ונקי צרכות לצד פראג תפ"ה. וח"צ וח"ג עוד לא נדפסו עד כה. וחלק הרציעי (וועדני וולך פלפול חריפתח) קלת הגהות על הר"ט קדר חיקין וקילור פסקי הר"ט כו פראג צ"ח טלו"ס. הענח ועית.

(ד) העתקת ספר הנוסקר הנקרח ארחות חיים לטפת יהודית אטכנזים פראג טפ"ז (הערות החי האק לספר גל עד ענווד ס"ח).

(ה) ציאור לקי צחינה עולם (נדפס צפראג טכ"ח לענווערג 1856 ו) צרית ונלח דיני ונליחה והרחה צל"ח לנטים ונדפס כונה פעניים על דף אחד גדול, ועד אחרון נדפס ע"י רי ונטסה צ"ר יהודה הונתגורר צענודין עם חוסקי דינים ונו"ז וט"ך צקופו דיני חלצ וקאפע טל גוים ודיני טצת הכל צל"ח עם הקדמות צלה"ק ול"ח אונטרדס הע"ח אלעקסין תקי"ב עוד צהטונות רוב הנוקפות וחסקי כונה דינים עקריים עם ל"ח ונרצע. וילנח תרנ"ו.

# תולדות י"ט

(ז) דרוש חדוש הלצנה צציור הרצה ונקראי קדש ונאנרי חז"ל הכפלחים  
צענין וניעוט הירח דפס רחשונה ונחך כ"י והועתק ונספר גדול הכולל דרושים  
הרצה . ויילנא תרכ"ו .

(ח) דרוש לפרשת חיי טרה אשר דרש צעיר ווינא אחרי הקרת ונחלת  
החלי רע פראג (הערות החי האק לקי גל עד ענווד ק"ח.)

(ט) דרכי הוראה על דרכי הוראות אקור והיתר ודרכי הוראה צדיקים  
טיט זהם ונחלוקת הפוסקים ונקרא ג"כ "כללי הוראה" כ"י צפראג (שפתי ישינים)

(י) הגהות על ספר גצעת הנוורה לרי יוסף צ"ר ילחק הלוי (פראג טע"צ)  
יא) הגהות על ד" עוריס (ווארשא תרכ"צ) .

יב) טוב טעם פ"י על סדר הצחיי עה"ת ע"פ הקבלה (עיין ונגלת איצה) .  
יג) כוס ישועות (עיין ונגלת איצה)

יד) כללי הוראה (עיין דרכי הוראה)

טו) ונגלת איצה ספור התלחה אשר ונלחתהו כי הוצאה דצתו רעה  
אל הקיר"ה ונחלץ ונלרה נקרא ג"כ צסס "כוס ישועות" הוצא לזיה"ד עם

ל"א ועם הערות ע"י הר"ר ושה זלמנאווער צרעסקיוע תקע"ח עוד כח"ל  
עם הערות ונהכ"ל ועם ת"א לחה ע"י הר"ר יהושע העקיל וירא צרעסקיוע  
תקל"ג ורין תרי"א .

טז) ונלבוטי יום טוב הגהות והסגות על לצושים הראשנים כ"י . (ט"י)  
יז) ונעדני יום טוב (עיין ונעדני ונלך ולחס חנוודות

יח) פרשת החדש פירוש על הלכות קידוש החדש להרוצ"ס כ"י . (ווי  
יודע חס לא ונחך ספר זה דפס הדרוש חידוש הלצנה) (ראה לנועלה ס"י ד') :

יט) שאלות ותשובות (כ"י) : (ט"י) . תשובות אחרים ונונו דפסו צקו"ת  
הגאונים צתראי וצקו"ת לנוח לדק .

כ) תורת האטס גי חלקים, חצור גדול על ספר תורת חטאת ג"כ כ"י  
צפראג (ט"י) : ונלצד ספרים אלו חצר הר"י יוס'טווצ קליחות על גזירות אוקריינא

(דפסו צקראקא) לאורס צכל יוס הכפורים לפני הפיוט "אלהים על דוני" .  
(עיין ענוודי העצודה ח"י לז 4—5) . גם בן חצר שתי קליחות על הללת

היהודים צפראג צטנת ט"פ (צנלחנות השלשים טנה) הראשונה ונחלת "אנסקה  
לעורה" . והשניה "ארכו הינוים" ושתיהם יאנורו צפראג צציה"כ ציוס י"ד ונרשון .

ונעשה





# תולדות יו"ט

יז

צפורים טנת ספ"ז כזחר לאצ"ד זהעיר אשר הי' וולפנים אחר  
 ונדייכיה (ווסנת סכ"ז—ספ"ד) היא העיר פראג ויסז אליה אחרי אשר כטלט  
 שכים העתיק ווטצו ונוכה, ואחרי עבור טטה ירחים כזחר טונה גם לראש  
 יטיצה, לא עצרו יונים רצים וצנת ספ"ט קרהו האקון הנורא ווהלכנת חויצו  
 כווצור זנוגילה חיצה הנחונה לפניכם זהה, ואשר היא השאירה בעקבותיה  
 רטוני הטונה לכיכו ולכדיו אחריו ציוס הנור ולעוונתם רגטי התורה והטונה  
 להיות חוגגים את היום הזה צרוז עונג ופאר (ד) אשר חונס רצים ונכדיו  
 עוטים אוחו יוס ונטתה וטונה צארלות פזוריהם :

צנת סל"ח כתקבל לרצ אצ"ד צקי נענורוז (צפולין) (ה) ואחרי טלנת  
 שכים (סל"ד) כזחר לאצ"ד צק"ק לאדנור וגם פה לא וולא ונוח לכפטו  
 והלטיו עליו לפני הוונטלה (כווצור זנוגלת חיצה)

אחרי עבור עוד עשר שכים כזחר לרצ צעיר קראקא (צא לטס כ"ח  
 ונחשוון ת"ד) (ו) וכשא את עצרת הקודש על טכנו עד יוס ונחו ונחלו  
 (כ"ו חלו" תי"ד) הצאים לציתו לפני האטפו הוקיפו לו על טונו כנהוג טנות  
 מדטים "גרטון וטאול" אשר אך על וולצת קצורתו נוולאו זכרם :

ז"ל

ד) אצח רענן עמיד כ"ג . ותולדות א"ש נהגדט"א טיחי .  
 ה) תוי"ט פאה פ"ו ע"ט

ו) צאומה טנה ליום הגאון לנח לרק לטאול את פי הרצ הגדול זקן ויוטז  
 ציטיצה דק"ק קראקא רוח הגאון ווהר"ר ליפמאן צעל חוספת יוס טונ טהוא יודע  
 וננהגן של ישראל כנעט ככל תפילותיהם טהוי נורה הוראה דק"ק פראג וצק"ק ווינא  
 וצארץ רוסיא (צנענורוז) ונחגל צארלית אטכנו וזה אשר הטיצ צכתיצת ידו . נשאלתי  
 על דין התקופות וכו' . דצרי דוצר טלוס ודורס טונ הטוד יום טוב הנקרא ליפמאן  
 צן לא"א הר"ר נתן זלטה"ה הלוי העליר :

יום השטי ג' ונחם בקראקא לפ"ק :  
 והרצ צעל ל"ל אומר טס הרי כנה רבנן קטישאי גדולי האחרונים וכו' הרצ  
 ונהר"ל וכו' הרצ צעל הלצוטים והרצ צעל תוי"ט אשר להו הוו נהירין טצילי דרסוע  
 וצקיא צקוד העצור הוקטה להם לטנות הנכה וטניחו לישראל וננהגן וכו' (ל"ל טאלה  
 י"ד) וכ"פ ננכה צין ונחירי עגונות טס (סי' נ"צ כ"א טצט ת"ח) ועוד ועוד .

# תולדות יו"ט

## ו"ל מצבתו

פ"ה נגנו ונטמן הגאון הגדול מופלג בדורו כמהור"ר גרשון שאול יום טוב ליפמאן העליר בן מוהר"ר נתן הלוי זצ"ל

אשר צלל במים אדירים, וחבר כמה ספרים הלא המה נקובים בשמותם ספר צורת הבית ותוספת יו"ט על ששה סררי משנה ומעדני מלך, ורחם חמורות על האשרי ותורת האשם על תורת החטאת והרביץ תורה בישראל בכמה קהילות קדושות הלא המה מפורסמים בק"ק וויין ובק"ק פראג ובסוף ימיו היה תופס ישיבה במדינת פולין בכמה קהילות קדושות ופה ק"ק קראקא נתבקש בשיבת של מעלה יום כ"ו לחודש אלול תי"ד לפ"ק :

ציון הלז נתחדש מקופת הצדקה של הח"ק ומעקה ברזל מעשה רשת בשנת תקצ"ה לפ"ק .

ונצדד חכמותו וצקיחותו הגדולה צתלמוד ופוסקים (א) אשר יורו לנו ספריו הקי) הנה גם צחכונות החשצון וההנרקה וספרי חכונה ונדע ודצרי היונים ידיו רצ לו (ז) ג"כ ה"י דרכו לחפש טעם ויקוד לדצרי חז"ל הטעלונים ונחתנו ידיעת חכונת הטבע (ח) וצעודנו עוסק צחצורו תוי"ט ה"י ונחפש פירושי הקדונוים הנופרטים ע"ד פטט וה"י הקרה לידו צעת כתיבתו פ"י לסדר מויקין את פ"י הרנוצ"ס לנעסיות זרעים קרטים טהרות ונוקי אצות ונכת"ק ונוט ונעס"ק תו"צ ופ"י ונער"ס ונרונכצור"ק על ס"י טהרות ונורנוייס"א וקילור פסקי הרח"ש על קלף יסן נוסן צפרחג ותה"י לו ילנר להגל ונלחכתו הנכצדה הזאת צטינוי הנקסחאות ותיקון השיצוטים ונחכרס כ"פ צקפרו תוי"ט צלשון "צכח"י כתוצ"ו ולפענוים צחר היעצ"ו צנוקסחאות ארץ ישראל" (ט) וכן אהצ לחפש אחרי ונקור כל דצר ודצר כחצר כנולחתי פענוים רצות צקפרו תוי"ט ונולח את הנוקור לרי הרנוצ"ס צקפרו ה"ד את חצר לח העירו נטחי כליו, וה"י לו טכס גדול צחלק הסתרות וה"י לו יד וסס גדול צס"י הזוה"ק וספרי הקצלה (י) וכחצר יורה לנו גם ספרו "טוצ טעס" פ"י על רצינו צחיי עה"ת צעניכי הקצלה עכ"ז לעניכי דדינח הלך אחר ספרי התלמודים והפוסקים הנגלים לנו (יא) ויהי

(ז) תוי"ט שקלים פ"ג מ"ג רברי חמורות ה"י ערלה אות ל"ד תוי"ט מגילה פ"ג מ"ו ומנחות פ"י מ"ג .

(ח) מעדני יו"ט ברכות פ"א אות ז'

(ט) ע"י בהקדמה לביאורו לס' קרשים וטהרות ובחק' לס' מעדני ו"ט .

(י) ראה מ"ש מעדיו"ט ברכות פ"א אות י"ב ד"ה רק תוי"ט פ"ה שם אות י"ו ד"ה שם פ"ה אות כ"ב וע"ד שם פ"ט ע"ז חולין פ"ה כ"ג :



## מעשה מועתק מס' סדר הדורות

**מעשה** רבי צוקתנאי ויה שצח לישראל על ידו ועל אפר חותמים צית דוד  
 צחותו לורת צבו, ציוני ונלכות פרס עמוד ונלך חי חקר דעת  
 ועלה צלצו להכרית את זרע הנולכה ויחפץ כל זרע דוד צכל ונלכותו ויהרגם  
 ויאקור את קרוציהם וחתניהם וכל וודעיהם צצית כלאים ויענם וילו לצפוך  
 וורק פגוליהם עליהם לטוואם ולטנפם צצפולי צבלתם ויגזור על עולליהם  
 לרטט והרותיהם לצקע וצחונלת הי על זרע צית דוד וותרה כלה אחד וואכשו  
 צחוריהם אפר נהרג ציוני כלולתה אחר היות לה הריון, ויחלום הונלך והנה  
 עמוד צגנת ציתן וצו כל עץ כחוד לנוראה ועוצ לנאכל וידע כי לא לו הגנה  
 התיא וישליך פרים לארץ צחונת קנאחו ויבצ אחר צקטו לחקור עוד חס וותר  
 שורט לעקרו ונלששאר שורט ונפריח ונעניף לאחר זמן ויונל שורט אחד וצו  
 כעין עקף לונח ונלשארן וירם הגרזון לטחמו והנה זקן אחד עמוד לעוונתו והוא  
 אדונוי עם יפה עינים ועוצ רוחי ויגער צו גערה גדולה ויזעק זעקה גדולה  
 ונורה ויחטף הגרזן ויידו ויתקעהו צונלחו וישפך דנוו על פניו וזקנו ויתקרב  
 כפשו לנחה, ויפול על פניו ארלה ויצך ויתחכן לו ויאור צי אדוני תפול נח  
 תחנתי לפניך לצלתי השחיתני כי ונה עשיתי לך ונה היה עוני וחטאתי כי צאת  
 עלי לצדני, ויענהו הזקן ויאור לו הונעני זה ונאגוולי רעתך כי צאת לגני  
 להשחיתו חס פרי כחוד רחית לונה לא אכלת ווננו וגם לתת לכליך וחס עץ  
 ונאכל תאצת לונה לא כעעת לך ונהם, ולא דייך טעקרת ענפים ועלים ופרחים  
 ולונחם ופירות חלל טצאת לעולל אחריך ולעקור ונלששאר שורט לונח וחי  
 נאנחתי על גני אשר נעעתי והשקתי וגדלתי כונה שנים ולא כשאר לי ונכל הגן  
 כ"א שורט זה ונאנחתי חולי יט תקוה ווננו ותיי זאת כחונתי להשקותו ולגדלו  
 עד עלות ענפיו ולחדש את כל גני וננטיעותיו וותרם גרוק גם להשחיתו לצלתי  
 השאר לגני שום שורט ונשירט וצגוזה לצך תאור כי לדיק אתה צעניך הלח  
 זה עון פלילי, ונעני זה ונאגוולי תועבותיך כ"א להסיחך ונארץ החיים ולנחות  
 זכרך ונתחת השונים, ויוסף הונלך ויצך לפניו על רגליו ארלה ויתחכן  
 לו ויאור צי אדוני הסכלתי עשה ועתה אחרי טווי כחונתי ואחרי הודעי ספקתי  
 על יך ועתה תיקר נח כפטי צעניך ואל תנחתי כי ערצתי עלי צאונת  
 להשקות הלונה הזה וניס לעתים ונחוננים ולפקוד אותו לרגעים ולטנורו ויוס  
 ולילה עד עשותו חוטרים כארו אדיר ונאטע ונלכרו כל ערוגת גך עד טווי  
 כאשר היה, ואשר עשיתי כפר לי כאשר טגייתי, וייקן הונלך וננחתי ויונל  
 דנוו לך צונטכצו וילר לו ותתפעם רוחו עד אור הצוקר וישכם ויקרא לכל

## מעשה רבי בוסתנאי

חכמוי ואספיו ויסקר להם לרתו ויחריטו כי לא ונלאו ונענה להסי. ויען אחד ונוקרתיו ויאמר אדוכי הנולך הלא ידעת כי חכמוי היהודים זרע ונלכותם היו לנולכים בגלותם, כל לרכי הנולכות והנולכים שקדונוך ונזונים להם די חוקם ונמתתם דבר יום ציונו לנען יפתרו ויגידו להם דברי חידות וכל חכמה וסעיפי לילה וחלומותיהם, וחתה יעלת לאבדם ולהרגם בחונה ככלאים צצית כללם ונעוים צזיקים צצית ונשנורותם, ועתה אם יקר צעייך לחפץ וייתר תחכמוניהם הנחומים ככלל זקן אחד ונצין לעמוד לפיך לספר לו חלונך ולסמוע ונה צפיו אפטר תנולל צהם ונענה, וייעב צעיי הנולך וילו להציח אליו ונתחכמוניהם ולשמת לו צגדי כללו ולעמוד לפניו כי שאלה ללרכה לו ונתעלונה ונעיי חכמוי וצהם פלילי חכמה וכל רז לא חייק ליה, ויצא עבד הנולך ויאמר אליהם כדברי הנולך, ויען אחד וייסיי החכמה הוא אשר היה ונתחתן לו אחד ונצחורי הנולכות לצית דוד וכהרג ציוני חתנתו ויאמר אני לעמוד לפני הנולך ואגיד לו את כל לצו, ויאמרו לו רעיו הננוכלאים ונה לך לומר לדבר הזה כי לא ידעת את השאלה שתצחן צה ויאמר להם חלום חלם הנולך וכנו שראה הוא גם אני רחיתי קן ופתרנו ידעתי, וכיירוהו רעיו ויאמרו לו ה' אלהיך יהיה בעזרתך ויוסוד לך חן וחסד לדבר לפני הנולך ולא תצו, ויאמר לו עבד הנולך רחן וסוד הנה לך צגדים קח ותחלוף וסנה צגדי כללך כי וולת הנולך היא, אז נצבע הזקן שלא יעשה ולא ישנה צגדי כללו עד עמוד לפני הנולך, וילך וידבר לפני הנולך ונראה אללו נראה עליו וריח זנהו הנרק הנשפך ולחכתו עולה וכל'עין רואה אותו צוכו. ויאמר חלום חלומי ופותר חן אותו התדע לסמוע חלום לפתור אותו. ויאמר לו הלל לאלהים פתרוים ספר כל לי אדוכי הנולך אז אם חתה רולה אספרנו לך אני, ויאמר הנולך אם תדע לספרהו ספר ויסקרהו לו וכל אשר טכה ונונו הזכירה, ויתנה הנולך ויאמר אם יס להיוני ולהשנולל וכל אשר דצרת חונס עתה פתרהו כי נוספת הוא לך, ויחל לפתרהו ועייניו תזלנה דנועת ואמר לו אדוכי הנולך הגן אשר רחית ונשפחת צית דוד היא והאילנות אשר צו גדולים וקטנים הם צכיו זקנים וצחורים ועוללים, והפירות אשר הם נחמד לנוראה ונוצ לנאכל הם החכמים הנשכילים ככל חכמה ונציי ורע עוסי חסד ופועלי לך, ואשר עונדת בחונתך על הגן להכרית ונונו כל עץ וענף ועלים יחד הוא אשר גזרת להרוג אותם והרותיהם לצקע ועולליהם לרטט צונכת חרצ והרג ואצדן, ונחפסך הגן לראות אם נותר שורש ונלויח לעקרהו ותנולל לך שורש אחד ונלויח ונעם הארץ, אונת הוא כי נשארת לצית דוד חשה א' הרה הריון קטן ונקרצ מרע (ל"ל מרע), וזה אשר רחית בחלום



שורש ואשר הרינויות גרוקך עליו לעקרוהו הוא אשר עלה על דעתך לחפש  
 עליהם לבלות זרע הנוכח, והזקן אשר כראה לך גוער עליך והעק הוא דוד  
 ונלך ישראל, ואשר התחננת לפניו להסקות ערוגותיה עד יהי לנוח אה אדיר  
 הוא אשר תחדש ותכרות צרית ונהיום הזה והלחה לשנוור ההריון עם כל  
 קרוציהם. ויענהו הנולך חונם ידעתי כי אונת פתרת ועתה חקור וחפש אם  
 כנולא כשאר אשה הרה וזרעו ואעשה עונה חסד ואשים עיני עליה לטובה ועל  
 הזרע היולא ונוונה ואנולא את כל אשר ערצתי לגדלו ולנשאיו כל יוני היותי ע"פ  
 האדונה. וישנוע הזקן את הדצרים האלה ולא יכול להתאפק וישא קולו ויצד  
 ויאמר אדוכי הנולך אונת הוא שסתיתי כוס התרעלה ונוליתי קוצעתה כללתי  
 צתי עם צחור אחד ונונצח צחוריהם וצינוי שנחתו עונה גזרת להסנויד את  
 כל צית דוד ויאזק צחוכם ונאסרתי אכי וקרוציהם ויודעיהם ותשאר צתי  
 אלוננה עגונה זה כונה חדשים ולא אדע אם היה לה הריון אם לא. ויאמר  
 הנולך לך לציחק ואנוור לצתך הכה פתחתך היום וכל חצריך המוכללים עונך  
 והנה ליתתי לצלתי עמוחכם עוד ועיני אשים עליכם, וישר הנולך טבעתו ונידו  
 ויתנה לו על כל הדצרים האלה, ויתירו כל האקורים וילך הזקן אל ציתו  
 ויגידו לו כי נתן ה' הריון לצתו וישנוח ויודה לה' וישנוח כל ישראל. וישצ  
 הזקן אל הנולך ויגד לו וישנוח גם הוא ויקרא לקרים אחד ויילוו לפנות לטכה  
 צחלר צית הנולך להרה וכל תשוניקה ונולעיה ולהציא הכערה אליו ויכינו לה  
 הכל כנולות הנולך בצבוד גדול עם אציה וקרוציה ויזהל את ונשרתיו להנוליא  
 לה ונעמה ונוגדיה צעמות הקין והחורף לא יעדו כי הנולך, וינולאו ינניה  
 ללדה ותלד צן ותקרא שנוו צוסתנאי על שם הגן הנקרא צסתן הנראה  
 לנולך פרס צחלום. ותהי שנוחה לישראל ויתצטרו הקרוצים והרחוקים על השאיר  
 אלהים פליטה לדוד ויזכר רחוניו וחקדיו לצלתי הכרית זרעו ויהללו את ה'  
 אלהים אל תשצ פני ונשיחך זכרה לחסדי דוד ולא השיצ פניו כו, ויגדל  
 צוסתנאי ויגדל וילמוד תורה ונשכנה תלמוד הלכה וחכמה וצבונה, ויוגד לנולך  
 ויתאו לראותו וילו להציאו אליו ויונשך לו אלהים חקדו ונהוד החסד אשר  
 לדוד ויעמוד לפני הנולך ונאז עד עת ערצ ולא כענע ראשו ולא השיצ רגלו  
 ותצא צצו ותעמוד על רקתו והיא כפלך הרנוון ותך ארתו ותשכחו (כ"ל ל"ל  
 ותשכחו) ולא הצריחו ויטף דמו לפני הנולך, ויאמר ונה זה היה לך ויאמר  
 אשר תראה אדוכי הנולך וירא ותנה הצצו חוכל צרקתו ויאמר לו הנולך לונה  
 לא הצרחתו ונעל פניך, וישיצו ווסר זה ירשנו ונאצותינו כי ונעת הורדנו  
 ונכתר ונלכותנו. חויצנו לעמוד צהיכלי ונלך לא לדבר ולא ללחוק ולא להרים

# מעשה רבי בוסתנאי

יד צפניהם, ויינוצ הדבר צעירי הוולך וידע כי איש שכל הוא, ויכו הוולך להרכיבו צורכצת הוונסנה ולתת לו ונתתם כיד הוולך ויקראו לכרו ככה יעשה לאיש ראש גליות ישראל כי ידע הוולך את שכלו וזכונתו, ותרצ שונת ישראל כי השאר אלהים פליטה לדוד, ויזוהו הוולך לנכות ונתחת ידו שופטים ולהתעסק הוא צכל לרכי הוולכות ולנהג את חכמו ראשי ישיבות אחד של יונין היא קוריא וסוואל מהרדעא ופונוצדיתא להיות שופטים צרשותו צכל גדול ישראל, ויונשך הוונסנה הזה צכל ישראל זונן הרצה עד עווד וולך ישונעאל ושם שופטים ודיינים שידיו לכל הגוים וח"ל לדייני ישראל אך ראשי גליות לא נפקקו עד עתה, לכן יש צכל חותם של ראשי גליות זכור חתום צחותנייהם ע"ש ונעשה שהיה להנשיא צוסתנאי לפני הוולך שהיה הזכור על רקתו ולא הרים ידו כי ויתר גדולת צוסתנאי אשר גדלו הוולך ואשר נשאו עד כל השרים והסגנים כתוצה צספר זכרות לזית דוד. וראינו להזכיר ונעש ונגדולתו לראיה, פעם אחד עבר עליו הוולך ישונעאל והוא עלי צן אצוטאלצ ועונו שרים הרצה (לעיר אשר צוסתנאי שם והיו זה פי אלף יהודים) וילא צוסתנאי לקראתו צספר הישר וכתצי הקודש ושונות הוונקודשים צידו והיה עונו קהל וישראל לונאר ונאר והקציל פכו עלי וולך ישונעאל ושונח צו שונחה גדולה וצקס ווננו לצרכו ולהתפלל עליו ונתן עלי לצוסתנאי צגדים נאים ונשכלל, ושאל עלי אם היה לו צנים והשיצ כי לא היה נשוי עדיין כי לא ונלא צת גילו ויתווה עליו כי היה צוסתנאי צן ל"ה שנה לפיך נתן (כ"ה צס"ק ארחות עולם) לו צת הוולך דארה לאשה, והיתה הנערה צתולה יפ"ת ולא רלה לקחתה ונשצע עלי עליו עיר שקצלה ווננו, וח"ל עלי כאה היא לאדם זאת כווד והלא דוד אציק לקח לו פילגשים יפ"ת צלא כתוצה וקדושין, ויאונר לו צוסתנאי לא התיר הש"י יפ"ת אלא צשעת ונלחווה אצל שלא צשעת ונלחווה לריכה כתוצה וקדושין ונציילה, ויאונר לו הרשות צידך לעשות לה כל אלה ולקח אותה צוסתנאי לאשה אחר שהנציילה ועשה לה כתוצה וקדושין, וננלאה חן צעיכו ונולדו לו ווננה צנים, ואחר ונתו עוודו עליהם צכיו הנשיאים ואונרו להם אין לכס חלק עונו צנחלת אצו כי צני שפחה אתם ועלתה צידיהם ונריצה נעשה להם קיצון צכרו, ופקקו כולם שאין להם ערירה, ונחלת אציהם ולא גרעון ציחוסם ואע"פ שאין ציד אונם כתוצה ונלויה דקיי"ל דאין אדם עושה צנעילתו צעילת זנות וכ"ש נשיא וחכם כונו צוסתנאי וכל זה כתוצ צספר ציה 717 ויש צהם חידות צרנחים קודות נוכריזין על וענלותם וולכותם ואורך ים צכל דוד ודוד :

ע"כ מצאתי בספר קטן ואח"כ נדפס בס"ם אורחות עולם :

תם ונשלם

